BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAŢIUNII" SIBIU
BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL I No. 4 | 6 pagini 3 lei | Joi 25 Februarie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ŞI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.54

ABONAMENTE: Comunele urbane . . . 700 lei anual; Comunele suburbane şi rurale . . . . . . 500 „ „

Trebue să fim antisemiţi!

Contemplam ieri paginile acestui ziar pe care-l ingrijim din răsputeri cu o sărăcie curată şi demnă. Şi cum il răsfoiam incet, atent, incercând parcă să mângâi atâta suflet cât se aşterne peste coloanele noastre, un cuvânt mai ales, un cuvânt care revenia obsedant, mi se părea că se inalţă ca o torţă peste toată această literă tipărită. Era vorba de jertfă... Numai de jertfă, mereu. Dan Botta, subtil poet, inalt, scria undeva, atât de frumos despre «jertfa care ne-a mântuit», iar in colţul lui soldatul Neculai Totu — soldatul e tot un poet, ar fi rectificat Peguy... — evoca şi el, mai mult decât toţi, «in drum spre marea jertfă», dar ca o binemeritată odihnă acum, zilele aspre dela Majadahonda... Şi in cuvântul acesta emoţionant, in acest consens care se oferă spontan, dacă stau mai mult să-l pun in cumpăna zilei, mie mi-ar fi imposibil sa nu recunosc mărturisirea de credinţă a lumii noui in care am inceput să trăim.

Dar jertfa inseamnă o luptă. Este un lucru definitiv — cea mai frumoasă atitudine omenească — o cauză in sfârşit pentru care ne-am hotărât să murim, dacă n'o câştigăm. Jertfa inseamnă o sublimă abstracţie de fiinţă omenească in funcţie de idealul visat. Iar dacă luptătorul vizionar, in actul care aproape sfârşeşte prin a dispune de el, poate să uite obiectivul iniţial satisfăcându-se numai in jertfă, ori moarte, spiritul clarvăzător are datoria să fixeze in fiecare zi acest obiectiv şi să indrepte numai spre el toate entusiasmele halucinate de izbânzile pe care le vrem. Avem astfel datoria să amintim in fiecare zi că trebue să fim, că trebue să rămânem antisemiţi.

In ceasul ăsta ne găsim poate pe creasta cea mai inaltă a ofensivei româneşti. Dar incă n'am măturat tot gunoiul, — poate n'am măturat incă nimic, — şi in drumul nostru păduchi suspecţi, păduchi pe care-i cunoaştem bine, intunecă şi azi tot orizontul cu larma lor de ghetto. O transformare a României nu se poate inchipui decât atunci când tot tifosul acesta de care suferim va fi fost trecut prin etuvă.

Tara asta a fost devastată de iluzii, de iluzii bine confecţionate, şi in ultimii ani mai ales, in anii de după război, trebue să recunoaştem că am suportat un impetuos asalt al prostiei. Gălăgia umanitară care a invadat la noi odată cu foamea galiţiană a sucit adesecri capetele cele mai drepte şi a falsificat câteodată chiar şi cele mai bune credinţe. Cine n'a intâlnit intr'adevăr oameni destul de cumsecade sau chiar intelectuali cu diplome din str. Corăblei gata să ne explice că, «toţi oamenii sunt egali» (sau altfel civilizaţia n'ar mai avea sens!), că rasele sunt lucruri perimate pe care le respinge ştiinţa şi că astfel e legitim să primim la masa noastră pe propriul nostru copil, la fel cu vagabondul palestinian care aducea dealtfel totdeauna instinctele lui roşii in temelia casei care il primea...

Egalităţi, rase fără adevăr, tradiţii inutile, strămoşi cari poate n'au trăit niciodată «libertate», liberalism, individ autonom — cine nu recunoaşte aici punctele cardinale ale sacrei democraţii, şi, odată cu ele, paradisul de idei al blumenfeldului doctrinar!

Să-i privim intr'adevăr mai atent: aceşti mosafiri famelici s'au aşezat cu poftă la masa noastră, s'au ingrăşat foarte curând şi comandă acum din stomac toată gândirea oficială a ţării. Sunt aceiaşi cari acum 10 sau 15 ani se scurgeau la noi cu smârcurile Galiţiei, treceau graniţa polonează sau se refugiau din hoardele lui Bella Kuhn... Au luat uşor, ce-au vrut, tot ce toleranţa noastră le-a dat. Astăzi aproape nu-i mai cunoaştem! Caftanele ancestrale şi le-au schimbat cu haine care-i confundă cu noi, iar când numele lor ii identifică incomod ei şi-au găsit uşor pseudonime in morminte de voevozi şi de cronicari. Astăzi ţara sunt ei. Ei numără cu grijă bătăile noastre de inimă, ne fac toaleta gândirei din fiecare zi, ne invaţă cum să trăim şi condamnă la moarte definitiv câţiva morţi pe care istoria noastră i-a destinat să trăiască... Ce doctrine intr'adevăr ar fi putut să-i satisfacă mai mult? Rase, tradiţii, strămoşi, — sunt lucruri pe care intreprinzătorii vagabonzi nu şi le-ar fi putut găsi pe locurile unde veneau, dar unde au găsit foarte comod să nege tot ce n'ar fi putut să scoată din buzunar... Liberalismul şi democraţia in schimb, pe care ei ni le prezentau sinonime cu civilizaţia (am fost atât de imbecili s'o credem!), i-a făcut deodată stăpâni, egali, peste o moştenire la care n'au contribuit cu nimic — şi cum să ne mai mirăm atunci dacă astăzi acelaş este strigătul lor şi dacă peste mizeria, peste jertfele noastre jidanul ne arată cu favoarea democraţiei obraznica lui opulenţă!

Dar aceste idei au doborât statul nostru, l-au culcat la pământ — şi am fost ameţiţi de ele timp de 50 de ani.

Deaceia vom fi antisemiţi cu fanatism până la exces şi până la scandal dacă va trebui.

Şi de aceia ziarul nostru, in pragul unui nou inceput afirmă antisemitismul ca un imperativ de inaltă salubritate in serviciul ideii naţionale pe care o servim.

TOMA VLADESCU

LEGIUNEA STRAINA

N'am fi crezut că «Legiunea străină» de sub comanda d-lui Largo Cabalero Otto Sasso va avea atâta succes. La apelul lansat au răspuns cu entusiasm nenumăraţi voluntari. Vom urmări şi vom publica pe rând toate recrutările. Pentru astăzi inregistrăm inrolarea a două corpuri „de balet dela teatrele de revistă din Capitală, care au şi fost puse sub comanda lui Don Petros Behan ca specialist.

D. Largo Sasso a incredinţat d-lui Ingusto Leonica Moldoveanos, comanda gazelor.

Coana Elie Passionaria a aderat din primul moment.

In lagărul adversar domneşte mare nelinişte.

HILARIE HODORONCA

Portul pastişei pariziene, vedeta melancolică a şi mai melancolicului Adevăr a obţinut dela o scriitoare streină «surdă, surdă şi mută», un articol pentru România.

Negreşit «marea» scriitoare se numeşte Helen Keller.

Dacă era vorba insă de un articol surdo-mut in onoarea Românei şi Adevărului, nu ştiu de ce Hilarie Hodoronca s'a dus tocmai la Helen Keller. Putea să-l scrie singur.

Doctorul fără voe

Buciumaşii, pogorâţi din munţi, sună-a jale pe uliţele cetăţii...

NICOLAE TITULESCU

Ultima călătorie a d-lui Victor Antonescu în străinătăţile balcanice înseamnă o încercare mai mult de a strânge şi lipi la un loc sfărâmăturile sistemului politic a d-lui Titulescu.

Este în adevăr înduioşătoare grija cu care d. Victor Antonescu încearcă să susţie o construcţie politică, care trosneşte şi se crapă în toate încheieturile ei. Cu o grije de bun şef de şantier, d. Victor Antonescu aleargă, când la un colţ al edificiului, când la celălalt, ici astupând cu ciment o largă spărtură, dincoace punând o proptea şi mai ales căutând să oprească apele năvalnice, care se infiltrează la temelia însăşi a clădirii, moştenită dela predecesorul său.

Edificiul diplomatic al d-lui Titulescu are toate calităţile: e clădit pe terenul de granit al Societăţii Naţiunilor şi al securităţii colective; e împodobit cu toate ornamentele talentului şi e luminat din toate părţile de cea mai copioasă reclamă pe care a cunoscut-o istoria diplomatică.

Ca monumentele de artă, în jurul cărora stau noaptea reflectoarele pentru ca să le pue în relief toată frumuseţea stilului, opera arhitectonică a d-lui Titulescu, bogată în etaje de pacte suprapuse şi în creneluri de paragrafe, stă sub lumina orbitoare — şi, vai! costisitoare — a reflectoarelor presei internaţionale.

Dar acest admirabil edificiu are totuşi, pentru noi, ţărani mărginiţi dela Dunăre care urmărim cu greu alambicările geniului, un păcat fără iertare: *nu este în stil românesc.*

El poartă într'ânsul toate inspiraţiile arhitectonice dela cottage-ul englezesc şi castelul franţuzesc până la izba rusească şi până la sinagoga din Praga, dar nu are nimic care să amintească casele cu pridvor din acea Oltenie, în care d. Titulescu a făcut pe vremuri marea greşeală de a se fi născut.

Desigur, este o greşeală pe care a regretat-o viaţa întreagă.

Şi şi-a mărturisit acest regret în mii de forme: prin gând şi prin faptă, dar bine înţeles — ca orice diplomat — niciodată prin vorbă.

Toată viaţa sa, ca şi toată cariera sa de diplomat nu e decât străduinţa continuă de a repara eroarea sorţii care l-a făcut român. In toată atitudinea sa se vede durerea şi umilinţa de a fi

D. N. TITULESCU

venit pe lume într'un cadru atât de îngust şi de primitiv. De aceia în faţa străinătăţii, d. Titulescu face tot ce poate pentru a-şi scuza origina sa românească, pe care caută să o facă uitată şi iertată prin identificarea sa perfectă cu tot ce este internaţional şi universal.

Pentru fostul nostru cancelar înfiinţarea Ligii Naţiunilor a fost o binefacere. Dacă Liga Naţiunilor nu exista trebuia inventată, pentru ca să-i poată da d-lui Titulescu o stare civilă şi o patrie, aşa cum o visase.

Pentru dispoziţiile sale sufleteşti, Liga Naţiunilor oferea o ambianţă ideală. Acolo d-sa se putea desbrăca — fără a înfrunta indecenţa — de calitatea de român şi cu cât o făcea mai ostentatoriu, cu atât îşi acumula mai multe merite în faţa judaismului, a capitalismului internaţional şi a francmasoneriei. Acolo putea — ceeace în general este interzis diplomatului — să vorbească public şi să vorbească mult. Şi, mai ales, putea să vorbească fără răspundere, fiindcă, la urma urmei, ce gravitate puteau să aibe acele nevinovate rezoluţii ale Ligii Naţiunilor, pe care nu le executa nimeni?

In sfârşit, Liga Naţiunilor, mai oferea ceva: era posibilitatea ca *eu*-l său, acest *eu* pentru care nu se găsesc destul de mari majuscule, să se expuie lumii întregi într'o vitrină luminoasă, în mijlocul unui mare bazar internaţional.

Chipul său putea fi fotografiat, filmat şi belinogramat în toate felurile, iar glasul său putea fi megafonat, radiodifuzat şi gramofonat spre cele patru unghiuri ale pământului.

De aceia catastrofa Ligii Naţiunilor este un dezastru personal pentru d. Titulescu. De aceia, orice bun român de astăzi care doreşte gloria ţării lui, trebuie să puie proptea lângă proptea ca să ţină mai departe în picioare Liga Naţiunilor şi celelalte «antante» de tot felul, care permiteau d-lui Titulescu să cumuleze, ca şi cunoscutul personaj caragelian, preşidenţia atâtor «comitete şi comiţii» internaţionale.

Că aceasta este o datorie a ceasului de faţă, vom dovedi-o şi altfel, de câte ori vom mai avea prilejul să ne ocupăm de întreaga politică a fostului nostru dictator extern.

MIHAIL MANOILESCU

In drum spre marea jertfă

Insemnări de pe front ale comandantului legionar Neculai Totu

II.

— Spre Aravaca —

In faţa noastră se deschide o vale. In partea stângă, Aravaca. Rezistă de vreo 4 zile şi nu poate fi luată. In stânga, frontul se sprijină pe Madrid. La liziera dealului se văd tranşeele inamice, deoparte şi de alta. Inamicul domină valea. A trece prin această vale, este o nebunie. Locul este descoperit. Nici măcar un spin. Arătură fără nici o moviliţă.

Nea Ilie, căpitanul nostru, poreclit aşa de Marin, mai trage câte un gât de coniac, se mai uită în dreapta şi în stânga, iar mai trage un gât. In stânga focurile s'au rărit. Comuniştii nu cedează, sunt superiori în foc, au tancuri multe şi nenumărate mitraliere şi puşti mitraliere. Deodată se aude cuvântul magic: ai ventiuna. Un fior ne-a străbătut pe toţi. Nu ştiu dece, dar când se strigă venduna, parcă vedem toate luptele şi toată gloria acestei companii comprimată în acest strigăt. Suntem gata iar de moarte, am uitat foame, frig, oboseală, ochii încep să ardă în orbite. Steagul companiei este desfăşurat. Leul de pe steag, parcă şi el s'a cutremurat, este mai mândru. Câteva comenzi scurte şi pornim, desfăşuraţi în trăgători, pe vale. Inamicul rămâne o clipă năucit. Sunt nebuni. Această vale înseamnă moarte sigură. O capcană mai bună, nu se poate. O victorie mai uşoară, nici nu puteau gândi. Cine a făcut războiul ştie ce înseamnă să înaintezi pe câmp deschis, bătut pe flancuri de mitraliere. Ne dăm seama unde intrăm. Toţi suntem serioşi. Marin are un surâs dispreţuitor în colţul buzei. Moţa ne spune: „Să vă ţineţi bine băeţi, să fie mulţumit Căpitanul de noi!" Mereu aceiaş grijă, să fim cei mai bine. Eu mă simt uşor fără flanelă pe mine, mai ales că se insera şi începea frigul. Pornim vijelioşi în salturi într'o fugă nebună, rândurile se răresc, gloanţele vâjâe, se înfig lângă noi. Singura noastră grijă, e să nu rămânem în urmă, să nu creadă spaniolii că am putea şovăi o clipă. Fuga însă este nebunească. Cădem jos fără respiraţie. Plămânul refuză să mai funcţioneze. O gură de apă şi iar înainte. Blestemată să fie arătura care ne îngreuiază fuga. Piciorul nu are sprijin, iar depe liziere, mitralierele toacă într'una. Suntem la 100 metri de casă. Flancurile încep să se strângă. Popa Dumitrescu, căzut jos fără suflu, se odihneşte în ploaia de gloanţe. Marin îl întreabă:

— Eşti rănit Popă?

— Nu, dar mă odihnesc.

— Eşti nebun? Hai cu noi!

Mai încolo, Alecu, dupăce explorase o şandrama, se odihneşte şi el.

Pornim. In faţa noastră, o casă cu două etaje, înconjurată cu un zid de cărămidă de un metru şi apoi grilaj de fer. In dreptul unei fântâni de beton, mitralierele bat încrucişat. In câteva salturi prin ploaia de gloanţe, sunt la adăpostul unui zid. Popa vine tacticos. Norocul lui — căci tocmai atunci inamicul schimba banda la mitralieră.

In faţa noastră, la 60-70 paşi, tranşee inamice. Inamicul intimidat nu trage. Cu grenade, curăţim casa de comunişti şi ne instalăm noi în ea. Comuniştii încearcă o apropiere, dar sunt ţinuţi la respect de puştile noastre mitraliere, care bat cu o precizie matematică. Se lasă seară. Un ofiţer comunist se sue pe tranşee şi strigă să ne predăm căci suntem înconjuraţi din toate părţile. Ni se oferă 10 pesetas pe zi şi grade de caporali şi sergenţi. Căpitanul nostru îi răspunde că vom mai vedea, ne vom mai gândi. Se lasă un frig năprasnic. Din şosea aducem două automobile părăsite cu care baricadăm poarta. Un enlase (om de legătură) este trimis să facă legătura cu restul banderei. Nu reuşeşte însă şi vine şi ne confirmă şi el că suntem înconjuraţi. Nu doarme nimeni. Toată lumea este la posturi. Noi suntem de pază la o verandă de sticlă care nu mai are nici un ochi de geam.

Moţa face primul de sentinelă dela 8-12. Noi stăm în colţ şi ne ferim de frig şi de curent. Incepe să-mi fie un frig grozav. Marin şi Moţa au flanelele dar sunt ude şi se răceşte pe el sudoarea. Marin se culcă pe mine să mă încălzească. Degeaba, tremurăm amândoi. In curte fac de sentinelă Clime, Alecu, Popa şi Igor Sacarov cu caporalul lor, viteazul Feliciudo. D. Clime a învelit cu păturile purtate de el pe Alecu şi Popa, iar el acum, de santinelă, sare într'un picior. Il văd că face acest lucru cu mare băgare de seamă să nu audă inamicul. Murim de frig şi nu avem voe să ne mişcăm. Trei ceasuri cât o veşnicie. Intră Marin de sentinelă. Moţa este îngheţat complect. Ne strângem unul în altul. Imposibil să ne încălzim. Nu-i voie nici de fumat. Mie mi se pare că zăresc o licărire, o umbră de lumină, ce juca pe un perete, dar credeam că mă înşel, că am vedenii ca însetaţii în Sahara. Moţa,

(Continuare in pag. 5-a)

Legiferarea Destinului

Glastrele cu flori au suferit zilele aceste un viol.

Cea mai delicată, cea mai fină, cea mai liliană chestiune, aceia a muncii spirituale, a fost tratată prin lege cu cruzimea cu care un elefant ar călca peste un strat de călţunaşi.

Un mare fenomen românesc a luat naştere de câţiva ani pe pământul stors de politicianism al ţărei.

In brazda în care până acum se lăbărţa numai loboda radioasă a ziaeriilor, variată cel mult, din când în când cu ideologia lui Manolescu-Strunga (ultimul apărător al libertăţilor spiritului) intrase mâna tineretului eroic.

Munca manuală de care până acum erau legate numai suferinţa şi sudoarea, acest tineret a transfigurat-o în soarele inimei şi ridicat-o la rang etic.

Asociată cu toate înălţările omului ea a devenit cântec pe buzele flăcăilor cu braţul gol. Sudoarea a devenit nobleţe, palma bătătorită, pergamen de pravilă nouă românească.

Poate pe acest pergamen s'au scris în ultimii ani cele mai frumoase acte de devotament şi poezie, disciplină în spirit, jertfă, voe bună şi credinţă.

Congresul gloabelor intelectuale, care sub forma profesorilor universitari naţional-ţărănişti s'a întronit la Clubul din strada Corăbiei, nu ascunde — ca să dăm un exemplu — sub falsa ştiinţă a unor naufragiaţi în analfabetismul electoral, nici a zecea parte din superioara ştiinţă interioară a unor tineri care, fără să se fi descompus de mult în diplome de doctorat, au rămas, cu fruntea fulverată de lumina cerurilor.

Iancu Nistor nu e profesor naţional-ţărănist. Dacă nu greşesc a scris cândva chiar o istorie a Românilor pe care gurile rele spun că o traduce ori de câte ori e ministru, cu febrilitate, în idiş.

Dar oricât de politicianizat ar fi, îmi place să-l cred regretând că e profesor (nu şi că e ministru!) ca să ajungă să promoveze proectul de lege privitor la Organizarea muncei pentru folosul obştesc.

Dela rolomontada veselă cu care Guţă Tătărescu aşa de artistic a ştiut să agrementeze un regim ce altfel i-ar fi displăcut şi lui, cu noua lege liberală intrăm în sinistră parodie.

Il vedem pe bietul Iancu Nistor, băiat de plugar care ani grei de copilărie a bătut cu picioarele desculţe — spre onoarea lui şi a vacilor pe cari le păştea — ţapşanurile cuminţi ale Vicovului de Sus, ţinând de data asta de căpăstru o mârţoagă infamă. Interzicând el însuşi munca din care s'a născut şi înălţat.

Iar parodia se accentuiază atunci când cu această gloabă de mână, l-am văzut venind la Senat şi încercând să treacă cu ea printre doi Duclpali ai cuvântului luminat.

Da, închipuiţi-vă legea lui Nistor a avut la Senat ca adversari pe cel mai mare orator român din câţi am auzit vreodată, şi pe un alt orator mai tânăr, dar care nu face adesea decât să calce pe urmele celuilalt.

Profesor Nicolae Iorga a citat fericit Universitatea sa. Şi ea e o tabără de muncă. Şi eu am avut onoarea să profesez acolo. Et în Valenii-de-Munte ergo!... Şi mă gândeam eri, când glăsuia aşa de înaripat, ce ar fi fost dacă pe când vorbeam eu acolo despre Prerafaeliţii englezi, un agent liberal ar fi pătruns în sala de cursuri şi m'ar fi arestat!

Şi totuşi, da, eu am fost arestat. Dar când puneam o cărămidă la o bine cunoscută Casă Verde din marginea Bucureştilor Noi. Şi vă asigur că, deşi cu mâinile puţin mai prăfuite, eram cel puţin tot aşa de curat la suflet când puneam cărămida, ca atunci când vorbeam despre Ruskin, la Universitatea N. Iorga.

Ah, şi cu câte puritări e mai curată, cu câte ceruri este mai religioasă munca taberelor legionare!

Dar problema a fost pusă magistral, cu accente de istorie, de celălalt orator, profesor Mihail Manoilescu, în, poate, cel mai mare discurs al carierei sale.

Statul lui Nistor — cu taberele oficiale pe care le crează legea, vrea să pună «idealismul la butelii, să-l pecetluiască cu stampila statului, să-l etichetexe şi distribue la domiciliu»! Dar, vai, «apele rare ale sufletului, ca şi apele minerale, îşi pierd toată puterea dacă sunt duse departe de izvorul de idealism dela care purced».

Şi izvorul acesta e unul singur, izvorul legionar, care a premers cu taberele sale, chiar taberelor de muncă italiene sau germane. După ce vrea să le contrafacă, atunci când ţări glorioase le-au imitat, statul lui Nistor baron de Anhauch, vrea să le desfiinţeze sub pedeapsă.

Ei şi? N'o fost chiar mişcarea desfiinţată de câteva ori, dacă nu greşesc, opt, număraţi: opt ori?

Când a fost mai puternică decât după desfiinţare?

«Impiedicaţi să muncească în comun — spune Mihail Manoilescu — ei vor veni să studieze în comun, să se roage, să moară în comun».

«Nu puneţi beţe de chibrit în faţa unui tanc. Daţi-vă la o parte din calea Destinului».

Şi e tot ce se poate spune mai istoric la nătângul proect de lege.

Guvernul, în caraghioasele lui eforturi de a se ţine de mişcarea legionară face impresia unei tagme de ţigănuşi care se agaţă de un mare expres.

Şi, ce e mai caraghios, nu ca să meargă şi ei, dar ca să-l oprească!

Noi le spunem dela locul la care totdeauna am stat — ca să râdem de ei: la o parte, trece Destinul!

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

D. IUCA

Românul, şi mai ales românul «politic» al oraşelor noastre, are o specialitate. El îşi împlineşte destul de mediocru datoria lui proprie, dar în schimb are o grijă extraordinară şi permanentă de datoriile altora. Ca acel personaj al lui Carageale care, pe când nevasta îi naştea un copil, sta la cafenea şi critica guvernul că nu este «la postul lui», orice român este de o mare severitate cu alţii şi de o generoasă îngăduinţă cu dânsul.

Din când în când această severitate se concentrează subit asupra unui singur dregător care a reuşit să displacă Miticilor sau mai ales Şoimilor politici din cafeneaua bucureşteană.

Astăzi victima este ministrul de interne d. Iuca.

Fiecare din energicii păzitori ai ordinei, din jurul swarţurilor rămase neplătite, strigă convins: «Să fi fost eu ministru de interne!» Nenorocirea este că aceasta a ajuns să impresioneze şi pe d. Iuca care a fost silit să facă sub presiunea lor niste declaraţii nefericite, referitoare la un incident studenţesc.

Aceasta nu schimbă nimic din câteva adevăruri care trebuie spuse.

D. Iuca a ţinut ordinea în ţară cu un tact, cu o discreţie, cu o măsură şi cu o onestitate în atitudini, care caracterizează pe acest adevărat om de treabă, de nobilă ţinută cum n'avem mulţi în lumea noastră politică.

Şi dacă astăzi pleacă, d-sa nu trebue să regrete nimic.

O plecare poate fi şi o ascensiune.

Vestitor

Nu vom tolera niciodată ca un român, ori cărei tabere politice ar aparţine, să cadă victima intrigilor iudaice sau masonice.

Diferendele româneşti trebuesc lichidate în familie. In faţa duşmanilor trebue să facem bloc de fier. Cine procedează altfel e un trădător mârşav.

Cultură, oameni, fapte

Fapt divers

Printre noi se strecoară, necăjiți și mestieri, oamenii bătuți de soartă. Uneori ne [illegible] ... strigătul lor dureros. Nu-i aude nimeni. Tăcerea cu îndărătnicie ... a strivit cutele de resemnare ale sufletului.

Copiii lăsați în voia întâmplării și tiranizați de urgia străzii, își repetă anevoie strigătul. E o spovedanie tristă, o chemare, o rugă, cu accente de sfâșieri: «Mi-e foame»...

Așteaptă. In ochii lor stinși, licărește, ca o scânteie care se pierde, o nădejde, o cântare, o strădanie, spre înțelegerea noastr. Așteaptă. Nimeni nu-i aude. Și pleacă, se pierd, așa cum se risipesc fantomele.

Deunăzi am întâlnit un copil chinuit de blestemul străzii. A venit să-mi întindă un ziar. Și tocmai ziarul nostru: «Buna Vestire». Il aveam deja și i-am arătat.

Dar copilul stăruia, împietrit, în poziția lui de rugă:

«Mi-e foame,.. n'am mâncat azi.. te rog».

Condeiul nu poate tălmăci lureșul de icoane care mi s'au perindat pe dinaintea ochilor. Nu știu, mi-a fost rușine de mine însumi, de noi toți, de vremuri și moravuri, când i-am întins o monedă.

VALERIU OLANIUC

Cuiburi de lumină

Dintre cărțile mari ale anului, Schimbarea la față a României ne revelă pe unul din cei mai frumoși gânditori ai noștri.

Cu directorul nostru d. Dragoș Protopopescu, își va inaugura colaborarea la această pagină cu un articol despre valoroasa carte.

La începutul lunii Martie, revista «Ideea Românească» într'un format schimbat și îndeplinind funcția unui periodic săptămânal.

Redactor: Pavel Costin Deleanu.

Colaboratori: Alexandru Constant, Traian Herseni, Dan Botta, Ar. Acterian, Ștefan Ion George, Andrei Flor, Ion Vasile, Alexandru Bașarab, Emil Botta, Horia Stamatu, etc.

Primul număr va fi închinat eroilor Ion Moța și Vasile Marin.

A APĂRUT în editura Fundațiilor Regale volumul «Țara Noastră» de I. Simionescu. Este o carte lucrată cu multă îngrijire, cu o ținută științifică garantată de numele autorului și cu multă dragoste pentru frumusețile acestor plaiuri. Editura a dat toată atenția acestei opere tipărind-o în condițiunile meritate.

A. R. P. A. «Acuzata» cu Dolores del Rio, Jurnal și complectare.

Teofil Lianu, dascălul muscel și harnic din Plaiul Cosminului, unde are «de'ndurat toate prigonele unor barbari oficiali», a pus sub tipar în editura «Bucovina» a d-lui Iorga volumul de poeme «Curcubeu peste țară rumânească».

Desprindem acest cântec de țară rumânească:

«Iarnă, creangă de cuiet,
drumuri albe până hăt...
Sub pădure: mărgărint
și sfârgure de argint.

Din hotar până'n hotar,
joc de fulgi cât fluturi: dar
pas de înger și prelea
până'n brâu din lan în lan.

Drum de sănii, până'n leat
Tala — stea a săgeții,
stea albastră, Căpriori,
noaptea pela cântători.

Țara, câtu-i lungă, hăt
câtu-i lată, zurgălăi,
roi de stele, măr domnesc
ș'un plug nou, împărătesc.

Un colind frumos de-un ceas
și-o fântână ce-a rămas
desvelită lângă ceț.
Lerui, Doamne, Lerui-Ler.

Munți de lună și voinici,
și luceferi de arnici
și de aur, grâu frumos
cum e fața lui Hristos».

D. Mircea Streinul, talentatul poet bucovinean dela «Iconar» a pus sub tipar un nou volum de poeme. «Cartea înaintea morții», — e titlul noului volum care va apare în curând.

*

Deasemeni, d-sa este în căutarea unui editor pentru cele trei romane pe manuscris: «Lupta împotriva visului» (3 volume), «Drama casei Vimoiean» și «Senzațională viață a lui Cotu-Bob» (în colaborare cu Ștefan Bucevschi).

*

Editurile ucid avânturile și ocolesc talentele adevărate. Dovadă: situația domnului Mircea Streinul, care ar trebui să albe întâietate în fața multor scriitori editați de editurile noastre, mai mult sau mai puțin naționale. *Pentru că are talent.*

Colțul satelor

Țăranu, — toba de experiență

In mințile cultivate, țăranul român este socotit drept o interesantă piesă de studiu, un fel de sinteză de adevăruri și brutalități psihofiziologice, care ar putea ocupa prețiosul timp al «cercetătorilor» ani de-a rândul fără a fi epuizată. Credincioșii Sfintei Democrații, pe al cărei căpătâi vremea noastră se pregătește să așeze o creștinească și iertătoare Cruce, sunt în stare să se ruineze cheltuind fonduri pentru «cunoașterea țărănimii», acest colos de bază al neamului nostru. Numeroase publicațiuni, gazete, reviste, broșuri și cărți, apar prin osebita grijă a «cercetătorilor» democrați, având de scop, după câte se poate deduce din răsfoirea lor, formarea unei concepțiuni *despre țăran și în defavoarea țăranului.* Ceiace afirmăm aici pare bizar, sau cel puțin paradoxal. Spre regretul nostru însă, cele de mai sus sunt purul adevăr, un adevăr tragic, dar totuși existent. Apostolii democrați de cele mai multe ori habar n'au ce va să zică un țăran, un sat și un suflet țărănesc. Crescuți la oraș, în «civilizația» pe care țăranul n'o poate cumpăra de nicăeri (fiindcă nimeni nu i-o oferă spre cumpărare), democrații români se depărtează de putința de înțelegere a celor dela plug și chiar încep să dea semne de o boală extraordinară: pierderea memoriei. De exemplu, d. «mare fruntaș» democrat purtat în lume din pântecele unei cuvioase preotese de țară și prin bunăvoința tatălui său, preotul, care — amărât cum era — a făcut totuși sacrificiul de a-și vinde vaca din bătătură spre a-i plăti taxele, a reușit să ajungă «boer». Dar d. «mare fruntaș» democrat, crescut din țărănime și cu epistole cari începeau așa: «Dragă fiule, pe-aici s'au făcut bucatele ăstimp ai grijă să nu se ducă pe pustii banii căpătați pe ele», ajuns agitator al poporului, ajuns deputat sau ministru a început la un moment dat să arate simptomele acestei boli groaznice: lipsa ținerii de minte. I-au rămas în cap noțiuni neclare despre țăran, țărănime și nevoi țărănești, idei plutind în ceață, a căror urmare s'a putut vedea. Fiu al țărănimii, copil al poporului, ridicător de steag nou, demnitarul democrat n'a fost în stare să dea cât de puțin bine, nimic mai mult decât i-ar fi dat oricare sincer necunoscător al ei. Ci, dimpotrivă, s'au văzut cazuri când «boerul» făcut din trudă de țăran a venit cu bisturiul la acesta, spre a face anumite experiențe politice. Ce să mai zicem de ceilalți experimentatori, mai puțin obraznici în savanteria lor, ale căror legi, pornite parcă din picioare ci nu din creer, au reușit să chinuie pe țăranul român mai *dihai* decât medievalii experți în tortură.

Nu știm dacă toată lumea iubitoare de caricaturi ar aprecia o caricatură a țăranului nostru reprezentat pr'ntr'un *cobai* cu pântecele vărsat pe masa de operație. Dar, dacă opera caricaturistului ar reuși să scape necenzurată, noi ne-am înscrie printre primii lăudători ai ei.

Astăzi, o nouă experiență se pune la cale pe spinarea aceluiași cobai național, experiența Statului Țărănesc. Inarmați cu democratice instrumente (discursuri, făgădueli și multă neseriozitate) chirurgii țărănimii se pregătesc să o întindă pe masă pentru a-i umbla prin măruntaie.

Insemnăm acest fapt, deși nu pentru polemică politică a fost destinat «Colțul «Satelor». Il însemnăm pentru a se ști că țărănimea o duce bine și în actualul *stat*, că ea nu simte nevoia să schimbe firma actuală și că ideologii Statului Țărănesc, dacă n'ar suferi de boala pe care am denumit-o mai sus, ar trebui să-și dea seama că țăranul, țărănimea și românimea asta întregită — are cu totul alte nevoi și alte aspirațiuni.

Marin Radu Voinea

CALENDAR

Miercuri 24 Febr. 1937

ORT. Intâia și a doua aflare a Sfântului Ioan Botezătorul.
CAT. Sf. Apostol Matia.
PROT. Apostol Matia
EVR. 12 Adar 5697
MUS. 13 Giul-Huge 1355
RAS. SOARELUI: 7,6
AP. SOARELUI: 17,54
Zile trecute 54
Zile rămase 311
Dragobetele de primăvară.

Radio România

13.00: Ora. Culturale. Sport. Cota Dunării. 13.10: Concert de prânz. Muzică variată (discuri). 14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe. 14.30: Muzică distractivă (discuri). 15.00: Ultimele știri. Bursa cerealelor. 16.45: Ora copiilor. 18.00: Concert de muzică distractivă și de dans al Orchestrei de Salon Radio dirij. D. Teodoru. 19.00: Ora. Mersul vremii. Actualități. 19.10: Continuarea concertului. 20.00: Limba cronicar. Bor de Pompiliu Constantinescu. 20.20: Voci [illegible] se de eri și de azi (discuri). [illegible] Programul concertului simfonic de [illegible] manoil Ciomac. 21.15: Concert simfonic al Orchestrei Filarmonica dirij. de George Georgescu (transmisie dela Ateneul Român), (solo pian Rob rt Casadesus). 22.05: Radio jurnal. Sport. 22.20: Continuarea concertului simfonic. [illegible] Muzică distractivă (discuri). 23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană. 23.55: Ultimele știri.

Spectacole

TEATRE

NAȚIONAL: «Casa Hervey».
OPERA ROMANA: «Aida».
REGINA MARIA „De zice [illegible] ți-mi".
COMOEDIA: «Absențe [illegible]
VESEL „Călugărul din vechiul [illegible]
VOX (Cărăbuș) „Floarea din Hawai"
ALHAMBRA „101 Alhambra Melody".
Sevilla".
MODERN „Afacerea Kubinsky"
A. R. P. A.: «Călărețul mascat» jurnal și complecare.
LIGA CULTURALA „Cadavrul viu"

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.
ARO: «Elisabeta, regina Angliei» și complectări.
A. R. P. A.: «Acuzata», cu Dolores del Rio, jurnal și complectare.
ROXY: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.
FEMINA: «Cei mari» (Clasa VIII-a) și complectări.
FORUM «Romeo și Julietta» și «Sultana».
CENTRAL: «Comoara blestemată» și «Any se amuză».
DARLY: «Grădina lui Alah» și «Trandafirul Roșu».
OMNIA: «Romeo și Julietta» și «Dominoul verde».
MANON: «O noapte pe Dunăre» și «Victoria».
MARCONI: «Circul», jurnal «Grozavii dela Pătârlagele» și trupa N. Mihăilescu.
MODEL: «Fiica lui Dracula» și «Misterul unei nopți».
COTROCENI: «Sub două drapele» și «Marietta»

EXPOZIȚII

Sâmbătă după amiază trebuia să se deschidă expoziția lucrărilor alese de un comitet special pentru pavilionul românesc dela Paris.

Duminică dimineața expoziția era încă deschisă. Probabil că și de data asta se lucrează cu aceleași metode oculte și subpământene cari caracterizează orice întreprindere de acest fel condusă de oficialitatea noastră

*

Expoziția maestrului *Teodorescu Sion continuă să fie deschisă zilnic în sala* mică dela Dalles.

Pentru un răspuns meritat la cronicile inepte apărute până acum asupra acestei expoziții, cronicarul gazetei va rezerva întreg foiletonul viitor al criticei plastice.

Cronica literară

Ultimul Carageale

(Matei Carageale: Opere, Ed. Fundațiilor Regale, col. Opere definitive)

Matei Carageale și Ion Barbu sunt poate cele mai originale figuri ale literaturii moderne românești.

Ion Barbu halucinat de apariția acelei rămășițe omenești, căreia Matei Carageale i-a spus în Craii de Curtea Veche Pena Corcodușa, a scris cel mai original poem din «Joc Secund», domnișoara Hus. Reluând înfățișarea pur pitorească și de tristă pomină printre ai străzii, Ion Barbu a făcut din domnișoara Hus, pe baba folclorului nostru, hârca rătăcind ca o cometă prin văzduhul prevestitor de molime și de urgii. Este Baba Hârca a lui Alexandri, este Baba lui Bolintineanu din balada lui, este baba care fură copii, este cotoroanța, doctorul și sfătuitorul satelor și mahalalelor noastre, trecută în mit. Interesul pentru folclorul de a doua mână, mai de târg, mai de mahala de oraș mare, apropie pe cei doi scriitori (chiar *Pirgu* nu seamănă în parte cu acea «nici grecoaică, nici armeancă», «doftoriță la moșnegi» din poezia mai veche a lui Barbu) cu deosebirea că pe când Matei Carageale rămâne în pur pitoresc și anecdotic, Ion Barbu utilizează folklorul. Ion Barbu purifică materialul poetizându-l, Matei Carageale îl ia ca stare, descriindu-l. Nici chiar în poezia lui (Pajere) Matei Carageale nu face poezie, el tot descriere sau povestire, adică literatură.

In măsura în care Ion Barbu este un mare obsedat al poeziei, Matei Carageale a fost un persecutat al literaturii. O viață izolată în afară de orice actualitate, o nesățioasă sete, de vampir, pentru esențele rare, depuse de trecut în fiolele istoriei. Ciudatul erou din Remember, se întâlnea cu povestitorul într'o prăvălie scundă, afumată, încărcată de clondire și butelii străvechi cari ascundeau ca niște scobiții, licori rare, distilate de timp, transformate în elixiruri, în filtruri cari înaiau în sângele bântorului toată pleiada de strigoi ai trecutului, și-l năpădeau de tristețea față de cele ce nu mai sunt.

Pașadia din «Craii de Curtea Veche» nu vedea niciodată lumina soarelui. Prânzea cu storurile lăsate, între făclii într'un aer îmbibat de parfumul funerar al zambilelor, adorând strălucirea sidefie de bijuterie scoasă din cripte a crinilor galbeni. Toate aceste obsesii mărturisite devin literatură. Nu pot descinde însă decât dintr'un stil de viață dintr'o anumită poziție față de lume și de oameni. Și aceasta era izolarea totală, ignorarea prezentului, negarea viitorului. Principiul creator într'o astfel de viață devine trecutul, actualitate și tovărășie devin morții, peisagiu, zidurile muzeelor și inscripții cavalerești rămase pe scuturi, pe blazoane, simbolurile săpate în pietrele afumatelor monumente devin ziarul și știrile la ordinea zilei ale scriitorului.

Toată această necrofilie, născut izvor de literatură, era semnul unei venerabile bătrâneți, prevestirea unei stingeri iremediabile. Gustul sau poate curiozitatea pentru tot ceeace înfățișau mai murdar și mai scabros moravurile mahalalei noastre și ale unei elite de blazați, terciuiți de viață și de aceala viciului, cari rolau în birtul lui Iordache din Covaci sau la Leul și Cârnatul (Baron Flaimuc) sau Dumnezeu mai știe la ce «Trei ochi în plapumă», e semnul unei totale degenerări, a unei decadențe care astăzi nu mai are nici un sens nici măcar în literatură. Veacul de viață (veac istoric nu temporal) care se încheie cu acest scriitor trăit în singurătate și întuneric și-a sunat încă mai de mult, poate din 1922, stingerea, târând spre întunerec și beciurile pe toți mărturisitorii lui spirituali, politici, intelectuali și morali. Nu mai putem avea astăzi niciun gust pentru ce e degenerat, murdar, necrofil, beciunic, comod luptăm pentru temelia unui secol de curăție și lumină.

Splendidul scris al ultimului Carageale va rămâne ca un document de compoziție, de frază construită și filtrată până la sățietate, de vocabular impestrițat cu un rar simț al culorii, dar nu aparține unei culturi românești în chip organic, ca o ramură de trunchiul ei. E ca un arbust de vanilie, cu miresme amețitoare crescut pe un copac sobru, dominator.

Personalitate profund deosebită de a lui Ion Luca Carageale (al cărui pesimism acut s'a transmis fiului în forma unei tărăgănate și duioase nostalgii), Matei Carageale joacă în parte rolul unui critic al societății românești. Ion Luca se agățase de pătura medie a orașului nostru, de acei semi mahalagii sau chiar mahalagii fascinați de principiile democratice pe care o discută cu o naivitate burlescă (sufragiul universal din Noaptea Furtunoasă). In timp ce Matei Carageale atacă pătura cea mai de sus a societății noastre dinainte de război, a boieriei adevărat de sânge încrucișate cu boieria făcută a politicei. Prin urmare nu face altceva decât să închee un capitol deschis de tatăl său. Cu aceasta misiunea Carageallilor se încheie. Mania sintactică a tatălui devine la fiu stilul frumos, decadent, baroc, al unei experiențe literare duse până la capătul ei. Solidaritatea aceasta a unei familii, care în întregimea ei rezolvă o problemă de critică a moravurilor și de artă, este unică în literatura noastră și destul de rară în istoria literaturii universale.

Moartea lentă a lui Matei Carageale numai e încă din veacul care se deschide. Viața fără dragoste și fără disciplină, numai de slăbiciuni a scriitorului nu ne mai interesează. Iar literatura lui, am mai spus-o, a încheiat un ciclu, pe care din fericire îl lăsăm în urmă.

Talentul strălucit, migala stilistică a scriitorului iar nu mai ne impresionează. Poate că pentru un timp, creația artistică va fi suspendată. Nu mai nebunii vor crede că a încetat. De aceea acum nu vom avea timp să ne ocupăm prea mult de beletristică (și câtă va apare nu va fi deloc interesantă), ci de răscolirea problemelor generale de cultură românească. Apariția operelor complete ale lui Matei Carageale, imediat după moartea lui este poate și semnul disperat al agoniei unei lumi care se duce, rapace încă de frumosul neturburător.

Horia Stamatu

1937 ZIDIRE NOUĂ

Incercări despre poezia legionară

1. DEPAȘIND LOCALUL, LEGIONARISMUL e fenomenul, care inaugurează o istorie europeană a României. Mișcare nouă, rezultată din aristocrația spiritului național, legionarismul vrea să imprime țărilor noastre sigiliul unei totale transformări, care să abată cursul destinului individual spre o colectivitate de gând, cuvânt și faptă rumânească. Desigur, legionarismul a avut de întâmpinat ostilitatea furioasă a unei burghezii trândăvire și fără alte idealuri decât ale amplasamentului personal; — căci orice răscoală împotriva duhului vechiu, statornicit în canoane colbăite de neîntrebuințare, dar întru totul acceptate, se lovește de rezistența oamenilor de mijloc, rezistența mediocrităților prea obișnuite cu un tipic anumit al vieții, ca să primească în sufletul lor zdrențuit de cărtițele nepăsării râvna unor lucruri peste fire și peste așezări.

*

Oare n'au fost semne pentru legionarism? — Insă neamurile proaste ale fariseilor și saducheilor, cari mișună prin mările moarte ale tuturor desmățurilor morale, burțile, cari chiftesc de untură puturoasă, încât nu-și mai găsesc capul înecat în grăsime, — au cerut biciuirea și alungarea arhanghelilor, cari n'aveau altă vină, decât că pretindeau *un tip nou de om*, adică *o națiune înoită*, ceeace *presupune o mare înoire sufletească a poporului întreg.*

Neamurile proaste s'au strâmbat de râs la chiemarea istoriei, care vorbea astfel: *Cine renunță la mormânt, renunță la înviere. Pentrucă, condiția învierii stă în acceptarea prealabilă, neșovăitoare, senină, a durerilor și apăsării mormântului.*

Doamne-ferește ca, până la sfârșit, glasul acesta să nu fie ascultat. Căci neascultarea în fața istoriei se pedepsește mai crunt decât cu moartea și înaintea noastră avem exemplul jidovilor, al căror suflet a devenit carne, ca să putrezească de viu.

O mișcare ca legionarismul trece de politic, — el creează eroi în sens social, eroi ai muncii, eroi ai războiului și eroi ai spiritului.

Producând un *act epocal de curaj reformator*, inaugurând *o epocă de întoarcere la realitățile naționale*, având *caracterul unei mari școli spirituale*, legionarismul va transforma și valorile de apreciere estetică.

*

2. POEZIA LEGIONARĂ, deci, va începe acolo, unde micile experiențe personale sunt depășite de suflul trecerii în divinitate. Poetul legionar va simți responsabilitatea creației. Pe umerii lui nu va duce interese de succes și de stimă, ci însăși eternitatea, care-l va proecta, în toată imensitatea, peste țările pământului românesc, unde ea va fi un divertisment, un exercițiu liric, nu închinare unei vieți de ușurătate morală, de cinism, ci ritualul integrării spiritului în lutul strămoșesc, splendidă sinteză între eros, logos și htonos. Poezia legionară nu sfârșește cu legionarismul practic. Ea îl continuă, în transcendent, aducându-i scuturare de vremelnicie și înălțare la poalele de azur ale divinității mai presus de înțelegere și păcat. Poezia legionară trece dincolo de bine sau rău. Ea e unică, unică sau cum numai dragostea, credința și lutul pot fi. Ea se așează peste medietatea comodă a contemporaneităților indiferente și mediocre. Ea urcă până acolo, de unde nici începuturile nu se mai pot desfășura, — ea va fi eternitară în preocupări.

*

Dar cine poate scrie o astfel de poezie? Cu ce mijloace se poate realiza? Cum vei preface gândul în munți de tăcere? în vecnicii încremenite? In luceafăr, în soare, în inimă?

Și voiu răspunde tot cu o întrebare: cum au putut fi ridicate catedralele mai curate ca lacrima aurului, cum au crescut sfintele Sofii ale învățăturilor lui Neagoe Basarab, înfloriturile de mireasmă ale psalților bizantini, Putnele, Sucevele și Dragomirnele noastre?

Poetul, ca meșterul Manole, bătut de soare, ars de vânturi fierbinți și umilit de ploi înghețate, va lăsa toate. Se va desbăra de mări și de plăceri. Va fi sacerdot. Mai mult: ascet. El va admite o permanență a morții în duhul său, ca astfel, s'o poată depăși prin eternitate. El va trăi acolo, unde înțelegerea obștească se refuză. Căci nu fiecare poate fi meșterul Manole al propriului său destin — ca poetul.

Poezia legionară — nu se va face, prin urmare, decât la culmi umbrite de zăpezile albastre ale visului. Materialul său nu va fi nisipul și bălegarul vulgar al poeților burghezi sau de stânga. Materialul său va fi sufletul, pe care-l va sângera, ca să coloreze crinii albi ai versului.

*

3. PRELUDIUL ACESTEI POEZII — îl deslușim în suferința prigoanelor și'n entusiasmul taberelor de muncă. In decursul lor, sufletul colectiv a simțit imboldul să-și ritualizeze elanul jertfelor. Astfel, poezia legionară pornește din cântecul legionar. Autorul — rămâne, de cele mai multe ori, anonim și cântecul său devine un bun al tuturor. Cântecul legionar de acuma, va fi doina, colindul și hora României de mâine, — și poetul viitor își va afla în el izvoarele de inspirație. Țara *din munți și pân'la mare*, va răsuna de *cântecul verde al gorzilor de fier.*

Mircea Streinul

Literatura e a noastră. Și trebuie să fie românească. Și arta și știința. Florile gândului și ale sufletului cari cresc în grădina de slavă a Neamului, nu pot fi decât ale stăpânului de veacuri. Sunt însă momente când, moștenitori răi și leneși, lasă grădina în paragină. Dar, iată, se aude cântec de doină. Se apropie tânărul stăpânitor de mâine al grădinii. Se apropie plivitul buruienilor!

Citiți zilnic „BUNA VESTIRE"

Spre un teatru țărănesc

de VICTOR ION POPA

(Urmare)

Dar dacă scenetele pomenite până acum formează latura comică a creației dramatice populare, dece oare n'am putea socoti că basmul, povestea propriu zisă alcătuește latura tragică?

Intr'adevăr, privit îndeaproape, el nu arată numai o serie de tipuri cu conturare desăvârșită (Făt-frumos, Cosânzeana, Zmeul, Sfânta Vineri, și așa mai departe) ci în acelaș timp vădește o acțiune strânsă, legată, susținută, unde fiecare personaj, ca și fiecare întâmplare, e un simbol și — sau mai precis spus: deci — o convenție de felul celora care stau la temelia teatrului.

Cred chiar că s'ar putea socoti basmul nostru drept cheltuire derogată a necesității de creație dramatică.

De-altminteri, acestui gând îi stă în ajutor o pildă de-o rară limpezime. Este vorba despre colinda «Trei Crai dela răsărit», care nu-i altceva decât *rezumarea* «Vicleimului» și a fost făcută pentru folosirea în răstimpul când biserica ortodoxă oprise până și reprezentarea unicului nostru mister popular.

In orice caz, nu poate fi o simplă întâmplare că, literatura noastră populară — ca și a sârbilor, în deosebi — are atâtea balade și atâtea basme. Intr'un cuvânt, că «povestește» așa de mult. Ca tuturor noroadelor creștin-ortodoxe, ne-a lipsit îngăduința să întrebuințăm arta vie — adică teatrul, — pentru viața religioasă, după cum asprimea stăpânirilor streine ne-a curmat orice îndemn să punem în văz de lume, pe scenă, haiducii, vitejii, sau, pe cea parte, obiăduitorii nemiloși.

Dar teatrul nu putea purcede decât din mase. Din ceiace putea să le fie tuturor bucurie, sau durere deopotrivă. El a izvorât din ritualul religios și a crescut prin și pentru colectivitate. Dovada o avem chiar în țara noastră, unde, cel dintâi mugur de teatru, după Vicleim este așa zisul «Vasilache» sau «Păpușarii» în care sunt batjocoriți toți veneticii epocei, pentrucă numai decât că-i urmase «Iancu Jianu» acea piesă populară prea puțin cunoscută, care se joacă de anul nou, după cum Irozii se joacă de Crăciun.

Acest «Iancu Jianu» este însă cu atât mai vrednic de ținut minte cu cât el este o creație *moldovenească* și s'a jucat numai în moldova. La cea dintâi aruncătură de ochi lucrul pare ciudat. Totuși trebue ținut seama că el e apărut în vremea când cele două principate erau despărțite, deși împilate la fel sub fanarioți, și astfel, dacă tot poporul românesc de rând putea privi pe Iancu Jianu drept un simbol al răzvrătirii, oblăduirea grecească din moldova n'avea de unde să-l cunoască.

Și astfel moldoveanul, care nu-și putea îngădui să vorbească despre haiducii lui, pentrucă arnăutul l-ar fi înșfăcat de gât, era slobod să vorbească oricât ar fi poftit despre Iancu Jianu, pentrucă pe acela numai el îl știe ce înseamnă.

Teatrul e o nevoe de examinare colectivă. Basmul o împlinește în parte, scenetele comică de imitație o împlinește iarăși în parte. Strădania Fundației Culturale Regale Principele Carol în privința asta este mai cu seamă să arate săteanului că astăzi are voe și putința să spue tot ce crede în această formă, și să i-o descopere sub chipul ei întreg.

Cele două mii de Cămine Culturale din țară nu sunt de fapt decât centre de încuibare a gândului și placului de teatru. Iar pentru aceasta se dă luptă dârză împotriva vechiului și nepotrivitului teatru școlăresc, unde țânci cu mustăți de vax spun cuvinte teribile, din care nu înțeleg o boabă și-și dojenesc unchesii și părinții din sală. Căminele culturale fac teatru cu oamenii în toată firea, dintre care, cei mai mulți, joacă într'un chip așa de firesc, așa de plin de miez și cu atâta autoritate, încât reprezentația poate fi pusă alea alături oricăreia interpretate de breslaie.

In ziua când Fundația se va hotărî să aducă în București câteva din aceste trupe țărănești, și poate chiar în piesele făurite de săteni, se va înțelege bine că teatrului românesc îi este sortită o cale proaspătă, la care n'a visat nici când, de vreme ce totul i-a fost adus din alte lumi, cu altă simțire și alte nevoi.

Pentru lumea și inima noastră tot meșterul cel mărunt și iubit al satului verde e sortit să făurească din migală cântecul nostru de mâine.

VICTOR ION POPA

Vino, o Progres nou, vino Revoluție adevărată; eși din rerunchii Progreselor trecute, eși din rerunchii Mamei tale, din rărunchii revoluțiunii lui Christu; moștenește bunurile și tesaurele Mamei tale, deschide ca dânsa a consola pe cel de pe patul frigurilor, a libera pe cel din carcere, a trimite acasă liberi pe cei din servitudine, a face fiii din cei desmoșteniți; deschide infine până la gunoiul pe care face Lazăr (Papalul) până în mormântul în care este îngropat; trage-l din moarte la viață, și vrând a-i da viața (cuvenită secolului XIX, a Mamei tale cu respectul cuvenit de ajuns. Mamă, la borile tale, sudorile tale de sânge, plăgile tale de 9 spre 10 secoli cer repaus la frunțețele tale respectabili; repaus o Mamă bună și cerească, repaus eu voi labora în locul tău, eu voi lua împungeri noui, cu martiri noi sprue a duce omenirea unde degitul lui Dumnezeu arată;

IOAN ELIADE RADULESCU

Din «Biblicele», 1858.

VIAȚA POLITICĂ

Buletin parlamentar

CAMERA

O falcă armenească la cuvânt

D. Mircea Cancicov, printre puținii neînfrigurați de criză, a trebuit să îngurcitexe calvarul unei ședințe fără deputați și câteva discursuri de proastă calitate, din care unul armenesc.

D. Iosifescu și-a exprimat părerea pentru o mai justă repartizare a băuturilor spirtoase. (Aci și noi suntem de acord cu cele susținute de d-sa. Ceva mai mult, am cere să se ridice imediat brevetul bufetierului dela Cameră. Soluția aceasta am dat-o d-lui Săveanu de acum un an, dar nu se poate, fiindcă se opun hașiștii.

Pe d. Iacobescu l-a găsit mila de medicii români, deposedați de drepturi de străini. (S'o spună asta dacă îi dă mâna șefului său d. Mihalache sau secretarului general, adânc cunoscător al acestei «aride» materii).

Dar secretarul general al partidului național-țărănesc e ocupat cu lupta împotriva proectului de lege pentru excedentul bugetar.

Combate excedentul. E și firesc s'o facă atâta vreme cât în două guvernări s'a sprijinit pe o politică de deficite bugetare.

Dar falca armenească devine agresiv și dă cu pumnii în masă ca să trezească asistența.

Ministrul de finanțe se ridică și-i pune șeaua pe grumaj și-l călărește până la sfârșitul ședinței, care se încheie cu o ploaie de legi votate.

SENATUL

Tot taberele de muncă

O parte dintre senatorii curagioși s'au avântat pe la ședință să asculte discursul d-lui D. R. De multe ori curiozitatea împinge pe cei mai fricoși în situații dificile.

Dormitorul și Cafeneaua n'au venit nici azi pe la Senat. De când i-a speriat d. profesor Manoilescu, o parte din Senat doarme în timpul acesta la hotel și altă parte cu mintea în poală joacă table pretutindeni prin oraș.

«Băncile inteligenței» sunt însă populate.

D. D. R. își drege glasul, își ia un ton mai convenabil și își începe filipica împotriva proectului de lege.

Senatul este purtat prin toate lagărele de concentrare din Germania și Bulgaria pentru a se îndoctrina de ce înseamnă a lucra silit și ce foloase îți poate da o muncă benevolă.

D. Valer Roman intră în discuție ca musca în dulceață. Și e atât de greu să scapi de omul ăsta corpolent când începe a striga.

D. D. R. însă evoluiază la o octavă și de acolo îl sdrobește pe îndrăznețul întrerupător. Încearcă d. Roman să-l ajungă, dar este imposibil. D. Ioanițescu este doară cel mai bun tenor din tot Senatul și unii se grăbesc să spună chiar că-i cel dintâiu dela geneza Maturului corp în Principate.

Concertul se termină cu un nu din cap ce stârnește aplauzele selectului auditor.

I. St.

Remanierea cabinetului Tătărăscu

Cum s'au produs schimbările dela ministerele de interne și justiție

Din anumite motive lesne de înțeles pentru cititori nu am putut apare în numărul nostru de eri cu remanierea cabinetului Tătărăscu.

N'o spunem dintr'un sentiment de regret. Este numai o justificare pentru cei cari ne urmăresc cotidian.

Faptul precis și plat este acesta: d-nii Dumitru Iuca și Mircea Djuvara au fost operați de portofolii și menținuți fără apendice în guvern.

D. VICTOR ANTONESCU

D. Tătărăscu a preluat ca titular departamentul de interne printr'un discurs, o declarație și două circulări, iar d. V. P. Sassu a trecut cu tot inventarul agricol în fruntea ministerului de justiție.

D. Petre Bejan prin desființarea ministerului armamentului a fost pus în disponibilitatea președinției de consiliu în timp ce d. Aurelian Bentoiu s'a întors de unde a plecat.

Surpriza zilei a fost numirea d-lui colonel Gavrilă Marinescu, subsecretar de stat la ministerul de interne și a d-lui general Glatz subsecretar de stat la apărarea națională.

Cum s'a produs criza

După consfătuirea de Luni noapte dela locuința d-lui Gh. Tătărăscu, la care au participat o parte din membrii guvernului s'a hotărât că unica ieșire a cabinetului din situația în care singur l-a băgat chiar președintele consiliului, este sacrificarea miniștrilor de interne și justiție. (Așa se obicinuiește și în Franța în fața unor situații similare. Înțelegeți cred acum... de ce a fost sacrificat și d. Mircea Djuvara care până la ora 10 lucra foarte candid la minister).

Inainte de a pleca la Palat d. Tătărăscu, a ținut să pună în curent și pe șeful partidului de hotărârea luată, și cu sincere binecuvântări (oare?) s'a prezentat în audiență la Suveran.

La ora 10 dimineața, d. D. Iuca era chemat cu telefonul la d. Dinu Brătianu, care trebuia să-l prepare pentru noutatea zilei, în timp ce d. Aurelian Bentoiu se declarase suferind.

In toate frământările de o jumătate de zi, d. dr. Costinescu a jucat permanent rolul de catalizator. I s'a propus cu insistență ministerul de interne. Se pare însă că cei de acasă nu au fost de părere și astfel doctorul a rămas mai departe să fericească sănătatea României Mari.

Dela Palat, primul ministru a sosit acasă unde a convocat un consiliu de miniștri, cărora le-a comunicat isbânda zilei: Suveranul le-a acordat remanierea. (Un răutăcios subsecretar de stat a dat un telefon d-lui Mihalache să-i facă bucuria mai de vreme).

Apoi guvernul a plecat la masă.

Instalări

După amiază d. Tătărăscu a ținut să treacă imediat la fapte luând în primire ministerul de interne, după ce a făcut în scris o declarație presei.

Discursuri

Cei cari pleacă sunt obligați de protocol să se simtă fericiți de succesori, iar cei ce vin să mulțumească celor cari pleacă, în timp ce restul asistenței ascultă grav discursurile funerare.

Aceasta a fost criza politică de eri.

D. DEM. IUCA

St.

Audiența comună a miniștrilor Lugoșianu și Comnen la d. Victor Antonescu

D. Victor Antonescu a primit eri în audiență comună pe d-nii Ionel Lugoșianu, ministrul nostru la Roma și Petrescu Comnen, ministru la Berlin.

Reprezentanții noștri la Roma și Berlin au expus ministrului afacerilor străine punctul de vedere al guvernelor pe lângă care sunt acreditați.

O lecție politică pe zi

Liberalismul

Liberalismul este o doctrină politică, socială și economică, care se inspiră din principiul libertății individuale.

In ordinea politică, liberalismul socotește că maximum de libertate acordat individului — bineînțeles în cadrul unor norme minimale de ordine și morală — asigură cea mai bună funcționare și desvoltare a societății omenești.

In cadrul social și economic, liberalismul crede că maximum de libertate acordat producătorului, muncitorului, comerciantului și consumatorului, asigură satisfacerea tuturor nevoilor societății, fără a tulbura echilibrul social.

Liberalismul se inspiră din descoperirile și teoriile învățaților naturaliști care au formulat legile luptei pentru viață, ale selecției naturale și ale evoluției speciilor.

Aplicarea strictă a acestei doctrine face din viața politică, socială și economică un câmp de luptă, în care inving cei mai tari și se resemnează cei mai slabi, dar în care — la urma urmei — societatea în întregul ei își desvoltă în modul cel mai fericit toate puterile sale lăuntrice.

In ordinea politică, în special, liberalismul înseamnă cultul personalității și a individualității. *Individul înaintea societății*, aceasta este maxima liberalismului. Societatea nu este decât *un cadru* și *un mijloc* care îngăduie cea mai bună desvoltare a individului. Ea nu poate să se devoteze în întregul ei unui scop permanent supraindividual, care să domine individul și să-l aservească, ca pe un instrument al năzuințelor comune.

Această filozofie care face un țel suprem *din libertate*, pune liberalismul într'o contradicție doctrinară cu democrația, care-și face un țel suprem *din egalitate*. Căci cu cât o societate este mai liberală, cu atât indivizii în ea sunt mai ilegali. Fiindcă cu atât mai mult se pronunță în ea dreptul celui mai tare, al celui mai îndrăzneț și al celui... mai norocos.

In ordinea economică și socială, liberalismul se caracterizează prin *statul minimal*, adică printr'un stat, care se mărginește numai la a păstra siguranța externă și ordinea internă, lăsând toate celelalte sectoare ale activității naționale libere pentru inițiativa privată. Liberalismul se confundă astfel cu *neintervenționismul*, adică cu abținerea statului dela orice intervenție în conștiința, în activitatea și în organizațiile cetățenești.

Liberalismul înseamnă libertatea absolută a presei, și a întrunirilor. (Bineînțeles toate acestea le implică liberalismul numai în.... *teoria sa*).

In numărul viitor: Critica liberalismului.

Profesor

Declarațiile d-lui prim-ministru Gheorghe Tătărescu

Primul ministru a făcut presei ieri după amiază următoarele declarații, pe care ne rezervăm a le comenta într'unul din numerele viitoare:

Am crezut necesar să iau conducerea Ministerului de Interne, aducând astfel o contribuție personală la opera de consolidare administrativă și de consolidare gospodărească înfăptuită sub guvernarea noastră.

Voi veghea în deosebi ca sub ministeriatul meu ideea de autoritate să nu sufere nici o știrbire și legalitatea să rămână în permanență biruitoare.

In țară domnește liniștea și ordinea și întreaga populație beneficiază de urmările începutului de prosperitate care se vădește în toate domeniile vieții economice.

Nu voi lăsa ca această liniște și această ordine să fie amenințate de câteva focare de agitație create de oameni fără de răspundere și nu voi tolera ca bunul renume al țării să fie sdruncinat de o mică minoritate de tulburători care nu are nimic comun cu sufletul masselor și cu nevoile lor.

Cine va mai lovi va fi lovit de toată asprimea legilor; cine va mai provoca și tulbura va simți toată povara sancțiunilor necruțătoare.

Nici un act ilegal împotriva nimănui, dar respectul legilor impus tuturor, iată principiul care mă va călăuzi în administrarea țării și în apărarea ordinei hotărât a-l aplica cu o mână care până azi n'a șovăit niciodată.

Victimele nenorocite ale lui Albert Honigman cel Slut

Nuhăm Mueller, Solomon Comisioneru zis Lupu, Ițic, Beniamin și Moritz Bacalu s'au legănat ani de-arândul cu iluzia că având un „gazetar" drept șef de bandă, vor putea da foc țării întregi, fără frică de pedeapsă. Astăzi sunt siliți să constate că grație „gazetarului" vor intra iremediabil în pușcărie

Folosindu-ne eri de pasagii reproduse ad-literam din ordonanța definitivă redactată de d. jude instructor GIGI OPRESCU, am arătat cine erau comanditarii morali și financiari ai ziarului jidovesc «LUPTA»: SOLOMON COMISIONER zis Lupu și «MANOLE CONSTANTINESCU» (român de Sâmbătă) zis Nagâț. Și în ce situație i-a lăsat infamul gangster ALBERT HONIGMAN, care le-a subtilizat milioanele agonisite de ei cu sudoarea frunții și cu rizicul pielii, spre a-i băga acum pe toți, buluc, în tăcutele și răcoroasele abisuri ale ocnei.

Astăzi vă vom face cunoștință cu alte victime inocente, ale faimosului crocodil democrat, frate bun cu ȘMIL FAGURE, care de când s'a reluat în desbatere publică acest supărător proces, nu mai are curajul să-și aștearnă numele lui haldeic pe paginile infecte ale «LUPTEI». Ceea ce înseamnă că trebue să aibă el ceva pufușor pe botișor...

O adevărată dinastie de incendiatori...

«In familia BACAL, «JEAN», BENJAMIN și MORITZ - scrie d. jude instructor OPRESCU în ordonanța definitivă mai sus citată — au fost cam dese focurile; am putea spune că ele erau urmările unui blestem, DACA CEEA CE A ARS N'AR FI FOST TOTDEAUNA ASIGURAT. Tatălui lui JEAN BACAL (JEAN BACAL era principalul colaborator al lui AUREL ȘARF, nepotul și locotenentul lui ALBERT HONIGMAN), Tatălui lui Jean Bacal — zic — îi arsese în 1926 un depozit de parfumerie în zorii zilei, după ce de cu seară se stinseseră absolut toate luminile. Scurt circuit!

«Lui BENIAMIN BACAL îi ard în 1927 depozitul și magazinul de pălării. Tot scurt circuit. DEȘI CÂND A PĂTRUNS LA LOCUL SINISTRULUI, COMISARUL RESPECTIV S'A CONVINS CĂ ARDEAU TOATE CIRCUITELE ELECTRICE.

«Fabrica de ultra-marin a lui MORITZ GROSS din Botoșani, un unchi al lui Bacal, arde iarăși «întâmplător» prin 1929. In 1930 arde — în sfârșit — magazia Societății REPREZENTANȚA ROMÂNEASCĂ a lui JEAN BACAL.

Nemai fiind probabil la ce da foc în familie, JEAN BACAL începe să organizeze focuri și la alții».

Deci, adăugăm noi, cronologia a fost cu sfințenie respectată în această bizară istorie criminală: anul și focul. Și cum printr'o pardonabilă scăpare din vedere, d. GIGI OPRESCU a omis să noteze cuantumul — în lei — al asigurărilor tuturor acestor întreprinderi date cu o sadică voluptate pradă flăcărilor, să ne fie permis nouă să precizăm, potrivit cu indicațiunile furnizate de proprii noștri informatori, că nici una din aceste asigurări n'a fost făcută sub cifra de 500.000 de pitaci. Bieții oameni înțelegeau să ardă, dar să ardă cu folos.

Pensionarul societăților de asigurare, era un epicurian!

«Dintre toți cei trei BACALI, — continuă d. OPRESCU — «Jean» este cel mai proeminent. A voiajat în streinătate, făcând afaceri mari cu eforturi puține. Avea legături frumoase, o viață mondenă. Trăia PE PICIOR MARE ȘI ÎNTREȚINEA CU GENEROZITATE AMANTE. Afacerile lui mărturisite, erau *furniturile la Stat*. (Vom arăta noi mai departe ce e cu aceste furnituri la Stat și în ce fel erau amestecați și aci unchii ALBERT și ȘMIL HONIGMAN).

Când aceste afaceri n'au mai fost atât de copioase, el nu a ezitat să imagineze un foc, din care s'a ales cu 1.500.000 lei beneficiu net. Destul de inteligent, manierat, insinuant sau impertinent, după împrejurări, în fond laș, are oroare de muncă și de sărăcie. Această oroare l'a făcut de două ori infractor».

Săracuțul de el! Acum va trebui să apară în fața privirilor severe ale judecătorilor, între baionete. Să se lase încolțit de procuror, purtat cu duba de colo până colo, zile întregi închis în beciuri umede și puturoase, la discreția ploșnițelor, a gușganilor și-a temnicerilor grobiani. Iar la urmă să coboare în ocnă cu cătușe la mâini, să fie canonit de pușcăriași în haine dungate și să viseze în lungile nopți de insomnie, la chefurile cu dame de altă dată.

Cât despre unchiul ALBERT, nici el, porc — mistrețul nebiruit, personificarea titanică a impertinenții talmudice, marele maestru al șantagiului, nu-i va mai putea fi de nici un folos. Pentru că încolțit și el de aproape de năimiții — probabili! — ai NAZINTERNULUI, demascat, turtit, cu dinții smulși și cu limba tăiată, va trebui să apară și el între baionete și să vadă încoronându-i-se prin ocnă, o viață laborioasă de tâlhării și de crime.

Căci a apus steaua epicureilor iudei, o sărmane «Jean» țigărit!

ADRIAN BALTAG

Consilieri comunali trași la sorți

Mâine începe la primăria sectorului I Galben, tragerea la sorți a consilierilor comunali.

Vor fi trași la sorți nouă consilieri din totalul de optsprezece.

„Hașiștii" se fascizează!!!

Cunoscând în întregime memoriul grupului H. discutat în ședința trecută a partidului liberal spicuim câteva puncte, ce credem a interesa opiniunea publică românească, din memoriul cu pricina.

1. numerus proporționalis la Stat și particulari;
2. desființarea cenzurei;
3. eliminarea evreilor din presă;
4. micșorarea protecțiunei vamale care scumpește viața;
5. mărirea taxelor pe moștenire, cu specificarea de a nu fi nici o moștenire mai mare de 10 milioane.

Suntem în măsură să știm că d. Dinu Brătianu s'a declarat pentru ultimul punct, iar d. Gh. Tătărăscu pentru primele.

SAGITATOR

Salutul roman adoptat în străjerie

Ministerul educației naționale, a dat o circulară tuturor școlilor străjerite din țară prin care le aduce la cunoștință salutul. El este cel roman, însoțit de cuvântul «Sănătate».

Succes naționalist în Albacete

BURGOS, 24 (Rador). — Agenția Havas transmite: Postul de radio Burgos anunță că avioanele naționaliste au bombardat cu succes, timp de șase ore, pozițiile inamice din regiunea Albacete.

Pagubele făcute sunt importante.

Ar fi vreo 30 morți, printre milițienii guvernului.

Războiul civil din Spania

Populația din Malaga, primește *armatele naționaliste* liberatoare. De observat în primul plan, o femeie îngenunchiată.

Noi nu ne legăm, în sens de încorporare, cu dogmele de peste hotare. Nu suntem generație paneuropeană și nici mondialistă. Crezul nostru nu este continental. Avem o țară și un hotar. Și un suflet național.

Nu primim transfuzii de sânge străin în spiritualitatea românească tânără, vie și verde, care crește spre biruință. Suntem zidiți pe pământ românesc și trăim în respirația largă, ozonată a sufletului național.

Dela cercul de studii al Frontului Românesc

Aseară, a avut loc la organizația circ. 16 «Frontul Românesc», sub șefia d-lui avocat Valeriu Crețulescu o conferință a cercului de studii de la această circumscripție.

A luat cuvântul d. *N. Petrache*, elogiind *personalitatea politică* a *d-lui dr. Alex. Vaida Voevod*, fâclia de românism și intransigență națională, în toate frământările pentru înălțarea acestei obidite țări.

D-nii avocat *Martinescu* președintele culorii de negru și avocat *Crețulescu* au făcut critica conferinței.

D. *C. Angelescu* începe prin a elogia pe conferențiar și declară că în organizația Capitalei de sub șefia d-sale circ. 16 este una din citadelele inexpugnabile naționaliste.

D-sa arată că în această țară cu toate resursele necesare de a fi una din cele mai bogate nu este permis ca prin slăbiciunea unor politicieni corupți ce patronează consilii gras plătite în diferite societăți, este o crimă de a fi rob străinilor ce se îmbogățesc pe spinarea noastră.

Să facem dovadă de mai multă conștiință, demnitate și mândrie națională, să ne unim forțele cei ce vrem să respirăm aer românesc pe pământ românesc și vom da peste cap pe cei ce se lăfăe pe spinarea acestei țări, ca și pe cei ce-i patronează și îngădue.

I. M.

Decrete semnate

M. S. Regele, în urma propunerei ministerului educației naționale, a semnat decretele prin care se aprobă schimbarea de nume la peste 100 școli primare din țară.

SPORT

România la campionatul mondial dela Londra

Fără prea multe surle şi trâmbiţe s'a consumat un fapt de o însemnătate remarcabilă pentru noi: campionatul mondial de hockey pe ghiaţă.

Acest campionat n'are nici valoarea unui debut, nici însemnătatea unei consacrări. Echipa naţională a României, — mai puţin naţională dar în orice caz reprezentativă reală a posibilităţilor noastre în acest sport — a mai concurat şi altă dată în campionatele mondiale de hockey desfăşurate în diversele localităţi hibernale ale Europei; cazi în acest an, am făcut aceaş «figură modestă», de o mediocritate «exasperantă». Adică n'am reuşit niciodată «să evadăm din coada unui clasament injurios».

Dar să fim bine înţeleşi asupra termenilor întrebuinţaţi mai sus: nu sunt ai noştri şi nici nu ni-i însuşim.

Deşi, în realitate, stările exprimate prin vorbele de mai sus sunt juste, noi credem că bagajul sentimental însoţitor este rău intenţionat sau pornit dintr'o incapacitate de înţelegere. Şi suntem siguri că nu greşim crezând astfel, deoarece «anumitele» expresii aparţin «anumitei» prese cu pistrui şi perciuni galiţieni. Această presă a înjurat în unanimitate expediţia echipei reprezentative la Londra. Nu ne interesează cauzele care au determinat poziţia aceasta destul de interesantă a presei coşer. Ne mulţumim doar să constatăm şi să ne mirăm de unanima şi însufleţita grijă pe care jidanii au avut-o cu această ocazie de bunul nostru renume în străinătate.

Dar şi această nouă poziţie iudaică are cântecul ei. Jidovii se lamentează de mama focului arătând că echipa noastră — chipurile naţională — ne-a făcut de râs — pe noi, pe români — şi că nu ne va mai spăla nici apa Dâmboviţei.

Observaţi impostura! Dacă echipa de hockey care ne-a reprezentat la Londra ar fi avut succes, jidovii nu ar fi pregetat să arate că victoriile au fost obţinute de diverşii ucraineni, jidani, ruteni, unguri — mai ales unguri — care s'au intitulat peste hotare «România».

Ne obţinând acest succes, presa iudaică le-a acoperit numele — pe Rabinovici îl numeşte cu mult drag Radian — iar hula o aruncă fără scrupule şi fără ruşine asupra noastră, asupra românilor, cari n'am fost reprezentaţi decât prin vreo câţiva jucători, de altfel cei mai buni în tot cursul campionatului.

Facem acum, pentru toţi oamenii de bună credinţă, o împărţire a răspunderilor.

In primul rând trebue să declarăm că Botez, Petrovici, Bulu şi Cantacuzino au fost cei mai buni jucători ai noştri dela Londra. Şi toţi sunt români.

Apoi mai trebue să recunoaştem că nici ceilalţi jucători — de bună seamă minoritari — nu au fost slabi; dar că talia hockeyului din ţara noastră — sport nou şi încă necunoscut — este cu mult inferioară valorii hockeyului apusean, cu care ne-am măsurat puterile.

Şi mai spunem altceva care ar putea părea paradoxal: noi credem că bine s'a făcut că s'a mers la Londra. Ca în fiecare an, jucătorii noştri au mai învăţat şi acum câte ceva dela maeştrii europeni sau americani ai sportului cu crossa.

Dar ne indignăm la gândul că, în calitate de tehnician şi mare cunoscător — aşa crede el — al hockeyului, s'a instalat conducător sinistrul francmason NEAGU BOERESCU, omul care n'a fost în stare să creeze nimic în sportul românesc, deşi a ajuns la vârsta cojilie a sclăfârliei defrişate.

Insoţitor, sfătuitor şi mentor al echipei naţionale trebuia să plece altcineva; oricine, afară de Neagu, orice om care ar fi putut prezenta garanţia unei înţelegeri cât de rudimentare a unui sport de altfel destul de simplu.

Acest Neagu este singurul punct negru al expediţiei româno-iudeo-ungaro-ucrainiene dela Londra. El a înfipt pe toţi minoritarii în echipă şi tot el n'a fost în stare să dea sfaturile de rigoare — necesare — echipei, înaintea şi în timpul jocului.

Virgil Popescu

Carnet

— CLUBUL VENUS, în tribunele căruia au mâncat bătae câţiva gazetari sportivi de naţionalitate iudaică, — faptul s'a petrecut astă toamnă — a luat măsurile necesare pentru a se evita pe viitor aceste incidente «regretabile» (vorba vinei).

Astfel, Venus şi-a organizat o puternică poliţie a terenului, care, cu ocazia matchului de Duminecă trecută, a aflat că se pusese la cale o nouă sedărmănare a grăsulitilor scribi perciunaţi. Cum grupurile agresoare erau prea numeroase — peste 100 persoane, — conducerea Venusului a hotărât să-i prevină la poartă pe Macabei şi să-i roage să nu intre în tribune. Aceştia n'au înţeles şi au vrut să pătrundă cu orice preţ. Insă, cum conducerea Venusului nu vrea să rişte o nouă amendă din partea F.R.F.A., i-a oprit categoric. Şi astfel s'a evitat vărsarea — oi, vei! — sângelui pestriţ al indivizilor cari prin scrisul lor batjocoresc în fiecare zi publicul românesc.

Dar — ce e mai interesant — a doua zi scribii palestineeni au înjurat pe conducătorii Venusului.

Ce ţi-e şi cu oamenii proşti!

*

Comisia campionatului naţional a ţinut aseară şedinţă.

S'au luat ultimele dispoziţiuni în vederea campionatului, care va începe Dumine[illegible]

*

In cursul turneului semi-final din campionatul mondial de hokey, care se ţine la Londra, Anglia a învins Polonia cu 11—0, iar Canada—Germania cu 5—0.

Matchurile continuă azi.

*

Congresul federaţiei internaţionale de hockey pe ghiaţă s'a decis ca echipele de amatori şi profesionişti pot să susţină numai jocuri amicale, fiindu-le interzis să participe în matchurile dintre ligi sau turneele pentru cupă.

*

— SOCIETATEA naţională română pentru încurajarea scrimei, de subt preşedinţia d-lui general Mavrocordat, şi-a stabilit următorul program pentru anul în curs:

Duminecă 28 Februarie, concursuri de floretă;

Duminecă, 7 Martie, concursul de spadă;

Duminecă, 14 Martie, sable şi la 11 Aprilie Aprilie, concursurile de floretă pentru doamne.

Toate aceste reuniuni se vor ţine în sala de scrimă «Tirul».

*

LONDRA 23 (Rador). — Aseară s'au mai înregistrat următoarele rezultate în turneul semifinal din campionatul mondial de hockey pe ghiaţă.

Grupa I. Elveţia — Ungaria 2-2.

Grupa II. Cehoslovacia — Franţa 8-1.

*

NEW YORK 23 (Rador). — Eri s'a fixat data când echipa japoneză de tennis va întâlni, în cadrul Cupei Davis, echipa Statelor Unite.

Matchul va avea loc la Washington, în intervalul dela 14 la 16 Mai. Jucătorii japonezi vor fi Nishimura şi Yamada, cari au şi fost angajaţi ca funcţionari de firma japoneză din Newyork: „Cotton Spinning Co.". In felul acesta numiţii jucători vor avea posibilitatea din vreme să se aclimatizeze şi să se antreneze totodată pentru matchurile din Cupa Davis.

*

NEW YORK 23 (Rador). — In campionatul naţional american de sărituri cu skiuri, care are loc la Salt Lake City, concurentul Alf Engen a realizat cea mai bună săritură a sa la 75 m., doborând astfel un nou record naţional.

Cunoscutul săritor norvegian, Sigmund Raud s'a clasat al doilea, stabilind cea mai bună săritură la 71 de metri.

*

Venus a făcut eri antrenament de condiţie. Mâine, Joi «Negrii» vor face un nou antrenament.

Japonezii se pregătesc serios...

In vederea jocurilor olimpice din 1940 care vor avea loc la Tokio, federaţia japoneză de hockey pe iarbă a fixat un amănunţit program de antrenament pentru echipa sa, care va dura trei ani.

Anul acesta s'au angajat trei jucători indieni pentru antrenament. In anul 1938 echipa naţională indiană, campioană olimpică, va face un turneu în Japonia. La rândul său echipa naţională japoneză va întoarce vizita Indiei în anul 1939.

Lupte

Duminecă 28 Februarie, în sala Teatrului Regina Maria se va desfăşura o reuniune de propagandă de lupte greco-romane (amatoare), organizată de către regiunea de sud a federaţiei române de specialitate.

In ziua de 7 Martie, vor fi organizate în Capitală campionatele regionale de lupte, greutăţi şi haltere.

Campionatele naţionale studenţeşti de sky

In zilele de 21 şi 22 Februarie a. c. a avut loc la Predeal campionatele naţionale de sky, organizare de departamentul sporturilor din U. N. S. C. R.

Campionatele s'au desfăşurat sub patronajul şi directa supraveghere a d-lui Octav Onicescu, directorul Academiei naţionale de educaţie fizică. Cu un interes deosebit conducătorul sportului Universitar, a urmărit întreaga organizare a campionatelor, manifestându-şi toată afecţiunea faţă de studenţii sportivi.

Pe viitor preconizează domnia-sa campionate naţionale studenţeşti cu o amploare deosebită, care până acum din cauza lipsurilor materiale, nu o putea avea, asigurând totodată departamentul sporturilor din U. N. S. C. R. de întreg sprijinul d-sale moral cât şi material.

Reuşita technică desăvârşită se datoreşte d-lui căpitan Teacă Emilian, directorul technic al campionatelor, ajutat fiind de d. căpitan Şerbănescu şi d-nii ofiţeri dela I. M. E. F.

Studenţii concurenţi au fost găzduiţi confortabil în cabana legionară depe Susai, care a fost oferită de către d. prof. Ion Dobre.

REZULTATE

Duminică 21 c., ora 8,30 s'a efectuat coborârea dela cabana Susai. Zăpada moale n'a oferit condiţiuni perfecte. Din 25 concurenţi, primii trei clasaţi au fost următorii:

1. Walter Eugen, A.N.E.F.
2. Babeş Arghir, A.N.E.F.
3. Busuioc Dan, Drept.

După amiază la ora 4 s'a desfăşurat pe vârful Morarului Slalomul. Au participat 25 concurenţi. Clasamentul:

1. Walter Eugen, A.N.E.F.
2. Busuioc Dan, Drept.
3. Nan Ioan, A.N.E.F.

Luni 22 crt., s'a alergat cursa de fond 12 km., pe o zăpadă perfectă. Au participat 10 concurenţi. Clasamentul:

1. Seifert Sigismund, A.N.E.F. 43' 16".
2. Vlaicu Dumitru, A.N.E.F., 45', 15".
3. Suteu Mircea, A.N.E.F., 48', 58".

La ora 12 în localul „Amicii Predealului" s'a făcut distribuirea premiilor, organizatorii campionatelor urând ca pe viitor aceste campionate să aibă caracterul unor manifestaţiuni sportive de sărbătoare.

Japonezii încep lucrările pentru Olympiada din 1940

TOKIO 23 (Rador). — [illegible] a avut loc aci şedinţa comitetului organizator al celei de a 12-a Olimpiadă din anul 1940.

Stadionul se construeşte lângă templul Meiji în centrul oraşului. Acolo vor fi instalate şi stadioanele pentru atletism şi nataţie.

Comitetul organizator a hotărât deasemenea, unde vor fi instalate terenurile pentru hockey, polo, football, etc. S'a ales vechiul teren de tragere al armatei japoneze.

Pentru construcţiile necesare atletismului şi natației, guvernul japonez a pus la dispoziţie deocamdată 10 milioane de yeni.

Campionatele de tennis de pe Coasta de Azur

PARIS 23 (Rador). — La Monte Carlo a început un turneu internaţional de tennis, la care iau parte mai mulţi concurenţi străini.

Deşi în [illegible] zile, sunt de înregistrat câteva rezultate mai deosebite:

Henkel (Germania) — Gleiche (Statele Unite) 6-0, [illegible]

Boussus-Bragues (Franţa) bate Wiel Carsten (Olanda) 6-4, 6-3.

Lesueur-Journu (Franţa) bate Robertson-Spalting (St. U.) 6-1, 6-0, 6-3.

Hecht-Cejnar (Cehoslovacia) — Palmieri-Cotti (Italia) 6-3, 6-3, 9-7.

Gallere-Medicin (Monaco) b. Ambros-Wodicka (Cehoslovacia) 6-4, 8-6, 3-6, 6-3.

Remarcăm că la aceste concursuri au plecat să ia parte şi trei jucători din România: Caralulis, Hamburger şi Marin.

Matchul Italia-România

Comitetul federaţiei de rugby se întruneşte astăseară la U. F. S. R.

Forul federal va lua ultimele dispoziţiuni în vederea organizării matchului cu Italia dela 25 Aprilie şi va indica în amănunţime, modalitatea de formare şi antrenament a echipei României.

Pe urmele Satanei...

Fanfaronadă inutilă...

Obscura şi rău-famata foiţă jidovească «LUPTA», tipăreşte cu o prost ascunsă îngâmfare următoarea notiţă în stilul şi cu ortografia caracteristică unui descendent degenerat din Zelig Şor:

«Cunoscuta revistă pariziană «LU», reproduce din «LUPTA» editorialul care comentează cazul Şeba».

Par'că asta înseamnă cine ştie ce lucru! Cel mult ne produce dovada că există piraţi şi incendiatori şi la Paris. Dar pentru noi o mărturisim cu franchețǎ, acest sprijin mutual între gangsteri, adică între consângeni, n'are nimic emoţionant. Mai ales când sprijinul acesta se dă — şi dintr'o parte şi dintr'alta — sub presiunea indicibilă a panicei.

MAI LASAŢI-O CU INTELECTUALII!

«A stârnit deosebit interes — **notează un dobitoc cu nume rusesc în «Adevărul» de eri** — *conferinţa recentă a profesorilor universitari naţional-ţărănişti.*

«S'a vădit la întrunirea de Duminică, **marele număr** *de intelectuali de care dispune partidul în ordinea universitară. O numărătoare a oamenilor de carte în faţa opiniei publice, nu-şi pot permite multe partide politice»...*

Cetind aceste rânduri, aveţi impresia că aţi mai auzit undeva această voce: un sleper sordid, în uşa unei dughene infecte de ghetto... O, dar să nu credeţi cumva că el e în disonanţă cu d. *Ion Mihalache*, preşedintele nenorocitului partid care are nevoe de astfel de laude spre a se menţine în atenţia opiniei publice.

In adevăr, ilustrul rector al Universităţii din Topoloveni, este ferm şi onest convins că întocmai ca şi râmătorii ori cornutele, intelectualii trebue să sporească la număr ca să însemne ceva ca preţ. Iar jidanii, cu o stăruinţă, cu o încăpăţânare vrednică de o cauză mai puţin scelerată, îl întreţin în această democratică convingere.

Dac'ai şti cât ne este de milă de tine măi nea Ioane!

ROMANCIERUL PROSTIEI SALE

Tot în «ADEVARUL», un d. EUGEN LOVINESCU, francmason în ocupaţiunile sale şi critic literar în momentele de crispaţie stomacală, a încercat să descopere o definiţie a scriitorului Mircea Eliade. Şi a dat peste una care nu ni se pare prea fericită şi care sună cam aşa: «ROMANCIERUL GENERAŢIEI SALE».

Tare ne e teamă că d. Lovinescu aplică altora, în parafrază, definiţia pe care i'au acordat-o lui însuşi proprii săi cetitori mai dublii: «Romancierul prostiei şi neruşinării sale».

Evident că a doua definiţie e mult mai exactă şi mai spirituală ca prima.

„Scârbos spectacol"

Această expresie elegantă, specific ciocoiască, nu ne aparţine. Ea a fost aruncată ca un fel de bacşiş celor trei cetitori ai „Epocei" de către rânza indignată şi înfuriată în exces, a d-lui GRIGUŢA FILIPESCU.

Ca orice manifestare spontană de sensibilitate plastică şi de temperament, eşirea d-lui Griguţă ne-a amuzat. Şi, deoarece curiozitatea este slăbiciunea noastră capitală, am căutat să ne documentăm: ce eveniment epocal a pricinuit memorabila imprecaţie a Filipescu-lui? Lucrul nu e tocmai atât de lipsit de importanţă, întru cât omul poate să se supere din mai multe motive: îi cade o muscă în cafeaua cu lapte, descopere, ca un al doilea Columb, un fir de păr în farfuria cu supă, găseşte „cabinetul" ocupat în repetate rânduri şi e silit să-şi schimbe rufăria prea des, etc.

Deci, ne-am documentat cu cea mai riguroasă scrupulozitate. Şi ce credeţi că am aflat?

Vehementa reacţiune verbală a hiper-irascibilului Griguţă a fost provocată nu de cele trei cauze importante indicate mai sus, ci de un eveniment mult mai insignifiant:

Credem că preşedintele d-lui Miclescu exagerează sau că, în cel mai bun caz, sensibilitatea sa morală şi diplomatică e foarte unilateral desvoltată. Pentru că noi cunoaştem spectacole şi mai... scârboase, — erte-ni-se expresia — în cari însuşi d-sa, Griguţă cel ţâfnos, figurează ca actor foarte zelos. Şi anume, spectacolul unor oameni politici de moravuri uşoare, cari îşi vând odată cu numele şi sufletul şi „opiniile" [illegible] străine cu capital jidovesc, [illegible] rează astăzi în România [illegible] lăcomie feroce cu care [illegible] ciclau în antica Iberie [illegible] stele occidentale ale Africii.

Dar, a propos: Nu este [illegible] GRIGUŢA FILIPESCU acela [illegible] copere cu numele său istoric, [illegible] mai ca mâţa cu aruncături de [illegible] toate jafurile bestiale, toate [illegible] murdare, toate afacerile de [illegible] şi de spionagiu organizate de [illegible] SOCIETATEA IUDEO) AMERICANĂ DE TELEFOANE?

Crede d-sa oare, că dacă [illegible] Societate de piraţi îi plăteşte [illegible] faţă, păcatul imens de care se [illegible] vinovat iese prin aceasta [illegible] mat cu ceva? Sau îşi închipuie [illegible] lumea nu face o oarecare legă[tură] destul de logică de altminteri, [între] „opiniile" sale conservatoare-[illegible] liste şi între milioanele pe care [e] cert că le încasează de la [illegible] americanii cari ne despoaie pe [noi] ne-ciocoii, mai abitir ca în [illegible]. Şi — în sfârşit — mai poate pre[tinde] cineva că aceasta nu este [o vân]dare de ţară pe faţă? Poate fi [ca]lificat spectacolul acesta, altfel [de]cât „scârbos?"

Ei bine, coane Griguţă, ţi-o spun verde cu toată franchetea mea de ţăran şi de ostaş: Dacă am fi [illegible] patru ochi, n'aş ridica mâna asupra dumitale, pentru că eşti om bătrân, deşi psihologiceşte [illegible] o energică admonestare [illegible] ţi-aş asvârli în obraz.

NICOLAE BOGDAN

Pactul de neintervenţie în Spania

Au aderat şi Sovietele

MOSCOVA 23 (Rador). — Agenţia Havas comunică: Consiliul comisarilor poporului a decis ca începând din noaptea de 20 spre 21 Februarie să între în vigoare legea prin care să interzică cetăţenilor sovietice să plece în Spania pentru a participa la operaţiunile militare precum şi recrutările de voluntari sovietici pe teritoriul Uniunii Sovietelor cu scopul de a fi trimişi în Spania. Se interzice de asemeni tranzitul voluntarilor străini mergând în Spania.

Consiliul comisarilor poporului a ordonat comisarilor Afacerilor Străine, de Interne şi ai celorlalte departamente interesate în aplicarea acestor măsuri să dea instrucţiunile necesare pentru a asigura punerea întocmai în practică a deciziilor de mai sus.

Comuniştii dela Camera de muncă din Cluj

Ce face ministerul muncii

45 de comunişti unguri sunt de mai bine de trei luni de zile în fruntea Camerei de muncă din inima Ardealului. 45 de unguri conduc destinele celei mai importante regiuni muncitoreşti.

Ştim că ministerul muncii a dispus de multă vreme facerea unei severe anchete la această Cameră. Dar d. Ghiulea nu şi-a depus nici până azi raportul celor constatate acolo.

Până ce ne vom fi pus în posesia concluziilor acestui raport, ţinem să întrebăm răspicat pe conducătorii departamentului muncii dacă au cunoştinţă că infamiile antinaţionale dela această instituţie nu contenesc. Preşedintele acelei Camere, un domn Chirilă, care n'are nimic comun cu interesele specifice muncitoreşti, nu numai că sfidează autoritatea românească impunând ca limba maghiară să fie singura admisă în relaţiile curente, dar a început din nou o campanie de prigonire a elementelor româneşti ce funcţionează la Camera de muncă de acolo.

CE FACE MINISTERUL MUNCII?

Intrebăm pe domnul ministru al muncii dacă intenţionează cumva să ne facă cunoscut şi nouă, opiniei publice, constatările misterioasei anchete întreprinse de inspectorul Ghiulea, — şi dacă, nu e cazul ca recidivistul Chirilă, tartorul celor 45 de unguri stăpâni pe muncitorii români dela Cluj, să părăsească conducerea Camerei de muncă, pentru obrazul acestei ţări, cel puţin, care nu poate fi stropit de toţi maghiarofilii toleraţi în indecenţa lor.

P. C. B.

Rezultatul concursului internaţionei de sărituri din Elveţia

ZUERICH 23 (Rador). — Pe trambulina „Jungfrau" din Wengen a avut loc azi dimineaţă sărituri internaţionale de ski.

Au luat parte numeroşi concurenţi, printre cari remarcăm şi doi săritori norvegieni, cari dealtfel au ocupat pe cele două locuri în clasamentul general.

Rezultatele dobândite sunt:

1. Reidar Andersen 338 puncte (54, 54 şi 60 m.);
2. Per Fossum 302,6 puncte, (46, 48 şi 53 m.).

Dreptate celor 7.000 MINIERI

Muncitorii mineri dela întreprinderile metalurgice şi miniere ale statului au cerut inspectoratului general al muncii din Cluj printr'un memoriu, satisfacerea revendicărilor lor. Minerii cereau urcarea salariilor cu 20 la sută.

Discuţiunile venind înaintea comisiunii de arbitraj de sub preşedinţia d-lui inspector general Chirilă, au stabilit însfârşit o urcare a salariilor cu 7 la sută, plus 2 la sută ajutor de familie pentru căsătoriţi.

După urma noului contract colectiv care intră în vigoare dela 1 Ianuarie 1937, beneficiază familiile a peste 7000 muncitori mineri.

Şovinismul rutenilor greco-catolici din Cernăuţi

O situaţie intolerabilă. Propaganda împotriva ortodoxismului

CERNAUŢI, 23. — D. prof. N. Iorga a atras de curând atenţia forurilor bisericeşti superioare asupra vicariatului greco-catolic din Cernăuţi, arătând că, în cadrul bisericii unite din capitala Bucovinei se duce o aprigă propagandă împotriva statului nostru.

Logic ar fi fost, cum a pretins, vicariatul din Cernăuţi să fie încredinţat unui cleric de naţionalitate română. Episcopul, de care depinde biserica unită a Bucovinei, a crezut, însă, că e mai potrivit ca un rutean să ocupe această înaltă funcţie eclesiastică.

Rezultatul e că biserica greco-catolică din Cernăuţi a devenit, în scurt timp, un focar de infecţie ruteană. Dăm astăzi senzaţionalul amănunt că fruntaşii ucraineni îndeamnă pe credincioşii ortodocşi de
aceeaşi naţionalitate să nu participe la serviciul divin dela Catedrală ci să vină la biserica unită, care, după părerea lor, e ruteană.

Desigur, majoritatea rutenilor ortodocşi, instigaţi în şovinismul lor de către rutenii greco-catolici, s'au conformat, mergând chiar până într'acolo, încât îşi ameninţă cu violenţe fizice coreligionarii, cari mai participă la serviciile divine ortodoxe, cari sunt oficiate în limba [illegible] tului.

Ar fi potrivit, ca forurile noastre bisericeşti să examineze situaţia acestor delăsaţi dela credinţa strămoşească şi să procedeze, cu toată severitatea, în consecinţă.

Conferinţa d-lui general Prodan

Luni 22 Februarie a. c., a avut loc la Cercul Militar conferinţa d-lui general de divizie I. Prodan, inspector general de armată, despre „Fisionomia răsboiului de mâine".

Au participat toţi ofiţerii din garnizoană în frunte cu d. general adjutant Ilasievici Const. comandantul Corpului II armată.

După conferinţă, d. general inspector Prodan I. şi d. general adjutant Ilasievici Const. împreună cu toţi ofiţerii generali, superiori şi inferiori din garnizoană, s'au dus la Palatul Regal din Calea Victoria, unde s'au înscris în registrele M. S. Regelui şi Măriei Sale Marelui Voevod Mihai de Alba Iulia, ca semn de devotament şi neţărmurita lor dragoste pentru M. Sa Regele şi marea mulţumire pentru însănătoşirea Măriei Sale Marelui Voevod.

Comuniştii au pierdut 4000 de oameni în luptele de eri

RABAT, 23 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite următorul comunicat naţionalist difuzat la ora 13 şi 30 de postul de radio Sevilla:

Infrângerea guvernamentalilor în faţa oraşului Oviedo, în sectorul Escampiero a însemnat pentru ei o pierdere de aproape 4000 morţi, ceiace reprezintă peste 40 la sută din efectivele guvernamentale angajate în aceste lupte. Forţele guvernamentale erau constituite dintr'o masă de nouă batalioane venite din Bilbao pentru a întări pe minerii din regiunea Oviedo şi din provincia Asturii.

Pe celelalte fronturi nu se semnalează nici o schimbare de azi dimineaţă.

Scandalul dela Câmpu-lung (Bucovina)

O profesoară interzice elevelor să poarte cruciuliţe la gât

CERNAUŢI, 23. — La liceul de fete «Dragoş Vodă» din Câmpulungul Bucovinei, funcţionează ca profesoară suplinitoare o oarecare jidoaică Rachela Schafler. Numita, animată de-o mare ură împotriva a tot ce e creştin şi românesc, s'a revoltat de nemai pomenita obrăznicie a elevelor, cari au îndrăznealo să poarte cruciuliţe la gât. Inconştienta profesoară, întrebuinţând termeni injurioşi, a interzis elevelor să mai poarte cruciuliţe. Evident, ordinul belferiţei a trezit consternare în cercurile româneşti ale Câmpulungului, cari s'au grăbit să sesizeze direcţiunea liceului.

Deşi cazul e de-o deosebită gravitate, poate unic în analele şcolii româneşti, forurile competente încă n'au suspendat-o din învăţământ pe Rachela Schafler. In schimb, aceleaşi foruri competente înţeleg să facă toate mizeriile profesorilor şi profesoarelor, cari manifestează sentimente naţionaliste.

Intreaga populaţie intelectuală a Bucovinei comentează cu aprindere gestul criminal al numitei profesoare şi condamnă nesancţionarea la timp a unei atari eşiri împotriva religiei dominante.

Ne permitem să credem că însuşi I. P. S. S. Mitropolitul Visarion al Bucovinei va interveni pentru luarea de măsuri ca astfel de gesturi să nu se mai repete în năpăstuitele licee ale regiunii noastre.

AGRICULTURA · INDUSTRIE · COMERȚ

Intre cooperaţie şi socialism

de Dr. CONST. I. OPRESCU

Cooperaţia şi socialismul au unii precursori comuni: Owen, Fourier, Blanc, din ale căror străduinţe s'au închegat primele principii cooperative.

Preocupările lor, în bună parte comuniste, i-au aşezat şi în rândurile socialiştilor. Cum ei nu cereau socializarea, ci organizarea indivizilor în mici grupe autonome, care să ducă la unităţile de jos în sus, prin federalizare, au fost numiţi socialişti asociaţionişti. Ei credeau că, pe această cale, indivizii nu se vor mai pierde în massa socială şi interesele lor vor fi mai bine apărate.

Owen nu cerea exproprierea capitalurilor existente, ci formare de capitaluri noi, creind astfel o diferenţă fundamentală între cooperaţie şi socialism.

Din preocupările acestor gânditori şi realizatori în domeniul economic şi social, reese că cele două sisteme: socialismul şi cooperaţia au isvorît dintr'o cauză comună: neajunsurile regimului liberal capitalist.

In adevăr, crizele economice şi mizeria muncitorilor, dovedind neputinţa funcţionării unei economii liberale absolute, au fost isvorul tuturor frământărilor economice şi sociale, concretizate la începutul sec. 19 în diverse şcoli şi sisteme — inclusiv cooperaţia şi socialismul, — şi în măsurile de politică socială luate în favoarea muncitorimei.

Cooperaţia, intrată la 1844 pe făgaşul realizărilor pozitive, cu încercarea reuşită a celor 28 „Pionieri dela Rochdale" — printre care figurau 6 discipoli a lui Owen — s'a deosebit cu totul de socialism.

Şcoala dela Nimes, în frunte cu Ch. Gide, a precizat că sistemul cooperativ urmăreşte, ca şi socialismul, reforma socială, însă pe cale paşnică şi evolutivă, fără constrângere ori violenţă, fără luptă de clasă şi pădiscipoli ai lui Owen — s'a deosebit firea omenească: proprietate privată, familie, religie, ideea de naţiune etc.

Cooperaţia are ca ţel apropiat, apărarea intereselor muncii, prin asociaţiuni economice care atribue factorilor ce concură la obţinerea venitului social, părţi proporţionale cu aportul fiecăruia. In regimul capitalist, dimpotrivă, capitalul primeşte partea cea mai mare, munca sub ceea ce i se cuvine, iar consumatorul nimic.

Cooperaţia a adus reale foloase claselor nevoiaşe în domeniul organizării consumului, al creditului, aprovizionării, valorificării şi, în special, în organizarea raţională a micilor exploatări agricole.

Socialismul, cu toată desvoltarea sa teoretică, în practică n'a dat nimic trainic până acum. Şi nici nu putea fi altfel.

Fiind pornit pe distrugerea bazelor morale şi religioase pe care omenirea s'a sprijinit până acum; care, contrar firei omeneşti, înlocueşte interesul individual şi proprietatea privată cu un vag interes colectiv şi o proprietate socială; care pune în locul familiei promiscuitatea comunistă, iar în locul naţionalismului creator, internaţionalismul cosmopolit; un asemenea sistem nu este menit să cucerească lumea şi nici să dureze. El poate fi acceptat de minţile rătăcite ale unei părţi din muncitorii neştiutori şi streini de scopurile celor care, trăind după principii burgheze, predică pentru alţii comunismul.

Iar dacă întâlnim şi susţinători de bună credinţă, ei nu pot fi decât victimele unor concepţiuni umanitar-utopice, a căror realizare ar însemna distrugere, haos şi ruină, aşa cum vedem că se petrece în Spania sub ochii noştrii.

Intre sistemul socialist, destructiv şi metoda cooperatistă, paşnică şi creatoare, alegerea este uşoară pentru orice minte conştientă şi de bună credinţă.

De altfel, în multe state, însăşi socialiştii au căutat să asocieze cooperativele ţelului lor, socotindu-le utile prin fondurile ce pot procura propagandei lor politice şi prin educaţia civică ce fac masselor.

Socialismul aplicat, în Rusia, utilizează în largă măsură cooperativele.

Evident, cooperativele folosite de socialism n'au libertatea necesară de acţiune. Ele sunt pseudocooperative. Dar existenţa lor — chiar sub această formă — constitue dovada neputinţei socialismului de a îmbrăţişa, singur, toate manifestările sociale şi a nevoiei pe care o are, de colaborarea cooperaţiei.

Sistemul cooperativ, dimpotrivă, nu are nevoie de colaborarea socialismului, în domeniul economic; iar în cel politic, el nu poate accepta tirania acestui sistem.

Comisiunea permanentă a învăţământului agricol

Comisiunea permanentă a învăţământului agricol a fost întocmită astfel:

Membri aleşi: D. A. Munteanu, profesor la Academia de înalte studii agronomice din Bucureşti; D. D. Nazarie, profesor la şcoala de agricultură gr. II Roman; D. Marin Găţan, profesor la şcoala de agricultură gr. I Lugoj.

Membri desemnaţi de minister: D. A. Cardaş, profesor la Facultatea de ştiinţe agricole din Chişinău; D. Octavian Raţiu, profesor la şcoala de horticultură gr. II Bucureşti.

Importul şi valorificarea lânei

Ministerul Cooperaţiei ignoreaza acest produs naţional

Ţara noastră atât de binecuvântată de Dumnezeu, în ceeace priveşte multiplitatea şi varietatea produselor ei naturale, a fost blestemată să fie reprezentată în toate administraţiile ei de conducere economică şi deci vitală pentru existenţa neamului, de inşi cu totul străini şi absenţi în marele ei probleme economice.

Astfel — lâna — acest bun naţional pe care ni l'a hărăzit natura din belşug prin nenumăratele turme de oi ce animează ţinuturile noastre, cărora le dă şi mai mult pitorescul lor nemuritor, a ajuns ca astăzi — cu toată intervenţia Statului — să rămână în aceaşi cumplită suferinţă în ceeace priveşte valoarea ei.

Cu cele *Peste 13 milioane de oi*, din care se hrănesc aproape *100 de mii de agricultori*, suntem în tragica situaţiune de a ne lipsi debuşeuri satisfăcătoare consumului intern al lânei fără a mai pomeni de export. Această tragică situaţie, provocată în special, de lipsa aproape *totală de asistenţă a Statului*, în ceeace priveşte valorificarea ei, a adus descurajarea producătorului român, care se vede obligat de a-şi micşora turma la nevoile stricte ale consumului său casnic.

UNDE ESTE RACILA

Puţini cunosc un amănunt tehnic în ceiace priveşte fabricaţiunea de stofe şi anume că pentru un metru de stofă de calitate medie se întrebuinţează o cantitate de 2½ kgr. de lână în stare brută. Raportându-ne deci la cantitatea de stofe ce fabrică industriile noastre naţionale, ajungem intr'adevăr la o cantitate impresionabilă necesară consumului intern. Dar lucrurile stau cu totul altfel şi iată pentruce: industria aşa zisă «naţională» este reprezentată cu fabricile de stofe «Buhuşi» din localitatea cu acelaş nume şi «Scheeg» din Braşov. Industrii care prin conducerea lor tehnică şi chiar administrativă nu au nimic comun cu interesele şi aspiraţiunile noastre naţionale. Aceste industrii au reuşit printr'o reclamă dăunătoare intereselor noastre să facă a se crede că — lâna românească — şi anume Ţurcană şi Ţigae sunt neîntrebuinţabile în filatura stofelor, rămânând a fi consumate numai lâna de calitatea Spancă şi Merino. Cunoaştem totuşi un amănunt că majoritatea stofelor de fabricaţie indigenă, şi deci care se întrebuinţează mai mult pe piaţa internă, este tot cea fabricată din lâna de mai proastă calitate.

Iată deci cum aceste industrii, care au făcut trust, cu complicitatea interesantă a Uniunii Sindicatelor Agricole, despre a cărei componenţă vom mai vorbi, au reuşit ca printr'o reclamă sistematic aranjată, să defăimeze valoarea unui bun naţional, ajungând astfel la scopul dorit de a valorifica singuri acest bun naţional printr'o bursă proprie.

Unde trebuie să intervină ministerul cooperaţie

Se înţelege deci că Statul recte ministerul cooperaţiei, neintervenind *în această vinovată «bursă»* în care producătorul român este speculat în chip neuman plătindu-i 50 de lei de kgr., sistemul de cumpărare devine oneros, producătorul fiind la discreţia unui jidov, cu numele schimbat *«Muncel»* care astăzi dictează «bursa» acestui important produs. Ministerul cooperaţiei sau al agriculturei s'a limitat până în prezent să «arbitreze» doar aşa zise neînţelegerile ivite cu tâlc între doi gangsteri şi anume: *Uniunea sindicatelor agricole reprezentată* în a*ceastă materie prin jidovul Muncel, — care exercită monopolul cumpărărei lânei, — şi reprezentantul fabricilor de postav, — care reprezintă interesele unui unic client,*—şi care în fond au interese comune şi anume *de a nu mări preţurile* sub nici un motiv.

Vedem aşa dar, cum bietul producător român, lipsit de intervenţia energică a Statului, împotriva neruşinatei specule ce se exercită asupra lui, rămâne neputincios în a-şi susţine preţul muncei sale, în faţa SINGURULUI CLIENT, *aşa zis oficial, jidovul Muncel*, care acaparează în fiecare an întreaga producţie de lână a ţărei care se cifrează *în mediu la 1.800.000 de kgr.*

Ne asociem cu toată durerea, în interesul producătorului lânei, cerând ministerelor mai sus amintite, să intervină în modul cel mai energic, pentru a face ca această speculă cu acest bun naţional să înceteze un moment mai devreme.

Pacamb.

O întâlnire emoţionantă

Mussolini de vorbă cu un vechin prieten, un muncitor

Programul agricol

CAMPIA DE PRIMAVARA

Ministerul de agricultură şi domenii a întocmit programul agricol pentru campania de primăvară.

Acest program a fost comunicat prin circulări, tuturor camerilor agricole, prefecturilor de judeţ, serviciilor ce depind de acest minister şi comitetelor agricole judeţene, cari se vor întruni de îndată şi vor stabili planul de lucru, potrivit condiţiunilor locale.

Programul sus amintit cuprinde cinci capitole principale, privind lucrările în gospodărie, pe câmp, în grădină, viticole şi acţiunea silvică.

Dela Camera de comerţ şi industrie din Bucureşti

Aseară, urma să se ţină la Camera de comerţ şi industrie din Bucureşti, o şedinţă, în care trebuia să se discute următoarele probleme: proectul de lege bancară, statutul funcţionarilor particulari şi proectul de organizare al agriculturii.

Deoarece, consiliul n'a întrunit numărul de membri, conform statutelor, şedinţa s'a amânat pentru Miercuri 24 Februarie crt., când se va ţine cu orice număr de membri.

Artificii bugetare si realităţi economice

Buget nou, Stat vechi.- Economia naţională deoparte, Statul de alta

Am arătat într'unul din numerele trecute că cifra bugetului pe 1937-38 a fost, deocamdată, fixată la 25.248.155.000 lei. Dar mai mult decât această cifră interesează compunerea ei şi raporturile dintre elementele bugetului, precum şi dintre buget şi realităţile economice ale ţării.

Trebue să spunem dela început că ŞI BUGETUL D-LUI MIRCEA CANCICOV SE INCOLONEAZA IN CARAVANA ACELOR MASURI LEGISLATIVE CARI PLUTESC PE DEASUPRA REALITAŢILOR. BUGETUL 1937-38, CA TOATE DE PANA ACI, ESTE O CONSTRUCŢIE ARTIFICIALA, FARA LEGATURA CU VIAŢA ECONOMICA ŞI ALCATUIT DE UN STAT HIBRID PE MASURA ŞI DUPA SUBSTANŢA LUI. In această pagină, noi vom aşeza în adevărata lui lumină un astfel de buget, arătând defectele şi urmările lui. Deocamdată să arătăm un prim aspect.

Guvernul se mândreşte că va închide cu PERFECT ECHILIBRU bugetul 1936-37 şi că la fel a întocmit pe cel pentru 1937-38. DAR CE VALOREAZA ACEST ECHILIBRU BUGETAR? CE IMPORTANŢA MAI MARE ARE EL PENTRU ŢARA, PENTRU TOATE CATEGORIILE EI DE ACTIVITATE, DECAT ACEIA CA GUVERNUL A LUCRAT CU CUMPANIRE IN MARGINEA PREVEDERILOR DELA INCEPUT? Este un simplu ECHILIBRU FORMAL, un ECHILIBRU DE SCRIPTE.

OARE NUMAI ATAT CERE ŢARA DELA GUVERN?

NU! NICIODATA NU! INTAIU PENTRUCA UN ASTFEL DE ECHILIBRU este obţinut cu sacrificii şi suferinţe din partea unei bune părţi din ţară, când se poate întocmi şi executa un buget fără acele sacrificii (le vom analiza). AL DOILEA pentrucă un atare echilibru de scripte se realizează după prevederile făcute la începutul exerciţiului, prevederi cari nu sunt cele de cari ţara are nevoie, şi acele concepute după calapodul unui Stat vechi, care-şi face singur planul de cheltuieli pentru el însuşi şi consideră încă economia naţională liberă în domeniul ei propriu. AL TREILEA pentrucă, afară de două-trei articole de cheltuieli din buget, restul este alcătuit fără nici o viziune de ansamblu a vieţii economice româneşti, fără niciun plan, fără nici o concepţie asupra economiei în întregul ei.

Bugetul 1937— 38 afirmă şi el prea mult poziţia şi rolul liberal, clasic al Statului, într'o vreme când toate economiile naţionale îşi încordează organic şi unitar puterile pentru a obţine cât mai bune şi mai generale rezultate.

Bugetul 1937-38 consacră încă tendinţele liberale şi exagerările capitaliste, se ridică tot pe atmosfera de luptă, de dominaţii, de nedreptăţi sociale (PE CARI CHIAR LE AGRAVEAZA) şi apare tot ca o construcţie aparte de ţara vie şi activă.

Deci şi cu bugetul 1937-38 rămânem TOT IN URMA pe linia marilor prefaceri ale omenirii.

Pentrucă în general bugetul reflectează imagina unei naţiuni la lucru şi structura ei. Ori, deocamdată numai constatăm, şi în acest an bugetul rămâne al Statului ca organ al naţiunii şi lasă toată munca şi energiile româneşti în vechea trudă plină de amar, din care aşteaptă să le scoată cineva.

Vom analiza elementele şi vom arăta CE AR TREBUI SA FIE BUGETUL INTR'UN STAT NOU.

Petre St. Creştinu

„Oficiu", jurnale şi filme turistice româneşti

Ne-am ocupat eri de *serviciul cinematografelor*, adică de autoritatea tutelară a întregei mişcări de *film şi cinema* şi am arătat pe scurt de ce acest serviciu trebue ridicat la rangul de OFICIU NAŢIONAL.

Vom încerca azi, pe cât ne va îngădui spaţiul, să oferim prilejul de discuţii în jurul problemei cinematografului românesc, — discuţie ce spre marea părere de rău a celor ce cunosc problema, nu a isbutit prin actualitatea ei permanentă — de aproape cincisprezece ani — să fie onorată de competenţa celor câteva mii de parlamentari, ce s'au lăfăit dela război încoace, în fotoliile şi bufetele Camerei şi Senatului.

Vom stărui dârz, la această rubrică, pentru un cât mai grabnic început de realizări în domeniul cinematografiei româneşti. Şi pentrucă oficialitatea noastră cinematografistă a dat dovezi indiscutabile de totală incapacitate, cel dintâi pas ce trebue făcut este: să se găsească un OM, care să pornească organizarea şi aşezarea pe temei sănătos a Oficiului Naţional al cinematografului cu serviciile lui: import, spectacol, producţiune, cinematograf cultural, instructiv, educativ, ambulant, (rural); aplicaţiunile lui în domeniul ştiinţei, etc.

Până atunci, cu banii ce se *plătesc* azi pe *jurnale* româneşti şi pe filme de interes turistic, putem avea ceva mult mai bun şi mult mai mult. Căci, este inadmisibil ca un metru de film să coste 1000 lei, cum tot atât de inadmisibil este ca un *jurnal* românesc sub medioeru, foarte întârziat (în cel mai norocos caz, prospeţimea lui este de zece zile) şi de un metraj obicinuit să coste dela 100 mii lei în sus, ţinând seama că este o *furnitură* permanentă: 15—20 jurnale anual.

Stăm gata pentru o discuţie largă cu oricine e doritor să contribue la înfăptuirea acestui deziderat naţional: film şi cinematograf românesc.

CONST. ZAGANESCU

ARAVACA

Continuare din pag. I-a

morţ de oboseală, a adormit. Mă scol uşor să nu-l trezesc şi păşesc încetişor. Dau de un perete şi de nişte scări ce merg în jos. Mă scobor. Lumina începe să se mărească. Incă vreo câteva trepte în spirală şi înaintea mea un foc. In pivniţă sanitarul adusese răniţii şi trămise un foc zdravăn. Mă duc repede şi scol pe Moţa care era toropit de frig şi somn, şi-l aduc la căldură. Mă încălzesc şi eu şi cu o jumătate de oră înainte îl schimb şi pe Marin.

Când am venit din post, dormeau în jurul focului. Dumnezeu nu ne-a părăsit niciodată.

A doua zi a început atacul comunist asupra casei. Artileria reperase casa bine şi o bombarda straşnic.

Mitralierele ne separase, încât cei din atenanse cerau ajutor. Intre timp caţării noştri cu muniţie şi mâncare, au încercat să se strecoare prin vale, dar au fost ucişi lupt..ă cu bravii soldaţi. Noi vedeam acest lucru de sus dar nu puteam să le ajutăm cu nimic. Ne-am dat seama că nu mai este nici o scăpare. Caporalul avea puţin coniac în bidon. Câte o gură, cu economie. Ii spun lui Marin: la mai zi „Sunt ubitdi bani", o romanţă auzită de Marin cu o seară înainte de plecare. Incepe să cânte, apoi începem cu cântece legionare. Sergentul trece grăbit. Ordine se încrucişează. Se uită la noi şi crede că am înebunit. Nu ştim nimic de cei doi camarazi români cari sunt în atenanse. Il strig pe Popa: „Ţine-te bine, Popa! Dragă lor de comunişti". (O înjurătură inventată pe front). Popa surâde, dar locul lor este foarte periculos. Sunt cu d. Clime la un geam, ale cărui rame de lemn şi cărămida sunt măcinate de focul inamic. Alecu şi Igor sunt duşi la zidul exterior şi trag de zor în comunişti. Puştile noastre mitraliere tac. Consumă prea multe gloanţe. In curând se va termina şi muniţia, apoi grenadele şi pe urmă baioneta la armă şi, *Ventiuna*. Deschidem larg ferestrele să nu ne încurce în aruncatul grenadelor. Ne uităm jos. S'au schimbat puţin ochii soldaţilor. Noi de sus, Companero, avem multe granate. Buen, buen (bun), începem să cântăm. Pe loc a revenit buna dispoziţie, inamicul ne strânge ca în cleşte. Tot mai rar răspundem la focul lor, facem economie. Cine ştie cât vom rezista.

Vom muri cu toţii, dar nu ne vom preda. Gloria Banderei a 6-a, nu va fi nici o clipă întunecată de noi. Moţa zicea: „Când va fi pace şi copiii se vor juca pe dealurile acestea, îşi vor aminti că aici a murit glorios compania 21, iar în ţară toţi vor fi mândri de noi, că am murit eroic". Spre seară d. Clime vede apărând dintr'o tranşee un cap, apoi altul, apoi o puşcă mitralieră se pune în bătae. Are impresia că sunt ai noştri. Iluzie, căci se porneşte un foc ucigător. Il chiamă şi pe Popa: „Măi nu sunt ai noştri? Dacă sunt ai noştri dece trag în noi?!" Il chiamă şi pe sergent. Ai noştri. O clipă şi acest cuvânt este purtat din gură în gură. Puştile mitraliere încep din nou, toţi suntem gata să pornim la baionetă. Sergentul Ortigorso, flfâe dela geam cearşaful convenţional. Focul încetează, sunt ai noştri. Toţi avem lacrimi de emoţie. Marin zice: „Ca în filmele americane, când trebue să cadă trenul în prăpastie şi este oprit de mecanic la moment. Ce ar jubila gazeta la această scenă!"

Inamicul fuge în debandadă şi este vânat de noi. Inaintarea şi rezistenţa noastră au făcut să cadă flancurile. Satul Aravaca a fost cucerit fără luptă aproape, iar extrema dreaptă a făcut legătura cu Casa del Campo. Şoseaua Escurial-Madrid, e în mâna noastră. Am tăiat legătura comuniştilor.

Nea Ilie e mulţumit. Ne alintă pe toţi.

Lui Moţa îi trece mâna prin părul lui cârlionţat. Toţi suntem veseli. A sosit şi mâncarea.

Falsurile dela Monetăria Statului

In legătură cu fraudele cari s'ar fi săvârşit la monetăria Statului, d. Lazeanu, secretarul general al ministerului de finanţe, a avut ieri dimineaţă o confruntare cu d. Băicoianu, administrator la Banca Naţională şi Macovei, directorul monetăriei.

Economice

Adunarea generală a băncii centrale cooperative se va ţine la 4 Aprilie a. c.

Ieri s'au reluat la ministerul industriei şi comerţului tratativele comerciale cu delegaţia austriacă.

O delegaţie a micilor industriaşi de încălţăminte din întreaga ţară, s'a prezentat ieri dimineaţă d-lui Valer Pop, ministrul industriei şi comerţului, căruia i-au cerut să intervină pe lângă industriaşii tăbăcari ca să revină asupra scumpirii preţurilor la materiile prime, scumpire care de altfel este nejustificată.

INFORMAŢIUNI

D. Petre Alexandrescu-Roman secretarul general al ministerului muncii şi asigurărilor sociale, răspunzând unei invitaţiuni a meseriaşilor din Ardeal, va conferenţia la Cluj despre «Mica burghezie românească».

Societatea studenţilor în geografie „Soveja" dela Facultatea de filosofie şi litere, serbează Sâmbătă 27 Februarie a. c. orele 16.30, în amfiteatrul de geografie, 10 ani de activitate, printr'o şedinţă festivă.

D-nii membri, precum şi toţi prietenii şi cunoscuţii societăţii sunt invitaţi să ia parte la festivitate.

Ministerul Cooperaţiei prin direcţiunea Horticulturei, a luat măsuri ca ziua sădirei pomilor pentru acest an să aibă loc la sfârşitul lunei Martie şi începutul lunei Aprilie.

D. dr. I. Costinescu, ministrul sănătăţii, lucrează cu directorii de serviciu ai departamentului la întocmirea definitivă a bugetului.

S'au luat măsuri să se introducă în proectele de buget ale departamentelor pe exerciţiul 1937 338, articolele de cheltueli pentru lichidarea creanţelor din exerciţiile închise.

Aceste articole de creanţe vor fi introduse la sfârşitul proiectului de cheltueli, aşa cum s'a procedat şi în exerciţiul 1936/37, formând o parte distinctă a creanţelor.

O delegaţie a uniunii generale a industriaşilor din România, a prezentat ieri ministerului de finanţe un memoriu prin care se cere ca noile taxe de consumaţie să se aplice pe fire nu pe ţesătura şi anume chiar pe bumbacul ţărănesc. Au mai cerut ca aceste taxe să se perceapă la vamă nu la fabrică.

In curând, se vor face unele schimbări în compunerea comisiunii superioare a contingentării de pe lângă direcţiunea reglementării comerţului exterior a ministerului industriei şi comerţului.

Dela direcţia reglementarii comerţului exterior

In vederea sistematizării lucrărilor serviciului direcţiei reglementării comerţului exterior, ministerul industriei şi comerţului a aprobat un referat al acestei direcţii prin care se cere reducerea zilelor de primire a publicului.

Pe viitor vor fi numai trei zile pe săptămână pentru primirea publicului.

După 10 Februarie nu s'a mai acordat nici o autorizaţie de compensaţie specială.

Deasemeni nu se mai aprobă nici modificări la autorizaţiile de import sau compensaţie cari sunt valabile până la 10 Aprilie

Publicitatea românească

Acest spaţiu, este permanent rezervat pentru a semnala publicului românesc, numai întreprinderile şi magazinele româneşti şi creştine din Capitală.

Prin această iniţiativă voim să combatem prejudecata funestă ce persistă încă în sufletele celor mai mulţi dintre industriaşii şi comercianţii creştini, în ceea ce priveşte folosirea presei naţionaliste pentru reclama produselor lor. Comercianţii şi industriaşii în chestiune se tem că, recurgând la serviciile ziarelor româneşti vor cădea victimele boicotului ovreilor.

Vrem să le dovedim că se înşeală.

Ovreii ne vor boicota cu atât mai mult şi mai eficace, cu cât noi le vom arăta că ne e teamă de dânşii.

Imediat însă ce vom adopta faţă de ei o atitudine demnă, hotărîtă, pozitivă şi la nevoe chiar agresivă, ei vor dispare din faţa noastră ca o vedenie. Mai ales astăzi, când ideea naţionalistă triumfătoare, îi calcă pe toţi în picioarele cailor ei sirepi.

Publicitatea pe care o facem aci, este gratuită pe timp de o lună.

Băcănii: Cooperativa legionară, str. Gutenberg Nr. 5.
Articole de menaj: Vişan şi Stancic, bd. Mihai Ghica Nr. 43.
Articolede sport: «Olimpiada», Episcopiei Nr. 4.
Pielărie: «La Cocoş», Şepcari 20.
Blănari: Ionescu Gh., Rahovei 84.
Ceasornicari, Argintari: Guduţă, Vistieru 19.
Galanterie: «Globul albastru», Pânzari 13.
Croitori: Dinescu Lambru, bd. Elisabeta 54.
Droguerie: «Bursei», Doamnei 10.
Electrotechnice, Radio: Creţu, Regală 18.
Fierărire: Gheorghiu M. I., Rahovei 97.
Incălţăminte: Fundănescu, Carol 66.
Librării: «Cartea Românească», Bd. Carol I. 3.
Manufactură: Dumitrescu N. C., Lipscani 68.
Jucării: «Ioan şi Luca», Bd. Maria 7.

ULTIMA ORA

Azi: Procesul Moţilor
„Doamne, ajută Dreptăţii"...

Azi se va desbate în faţa secţiei a II-a a Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie recursul în procesul Moţilor jefuiţi de avut şi viaţă de toţi satrapii adăpostiţi sub falsurile inspectorilor de tabla lui Popescu Pera.

Azi se va desbate un proces care stărue, de ani de zile, ca un cui, în inima sfântă a Moţului sărac.

Azi se va desbate sorocul unei prea lungi aşteptări.

Spre Bucureştii României Mari îşi îndreaptă azi privirea stinsă ciubărarul dela Vidra şi bolovănarul depe plaiurile lui Iancu, pentrucă procesul fratelui din Vlădeasa este şi al lui.

Zlatna şi Abrud, Câmpenii şi Albacul, toate cuiburile Moţilor flămânzi, aprind azi, în colibele umile, făclia rugăciunii lor de [illegible], ruga pe care a purtat-o, prin veacuri, în sfânta nebunie a fluerului, Avram Iancu.

Vor fi prezenţi azi, în faţa Curţii de Casaţie, toţi prefecţii şi tribunii Moţilor viforoşi. Şi Buteanu, şi Axente Severu şi Popa Balint.

Vor veni, mărturii însângerate, din alte vremuri, să ceară deslegare pentru drama moţească.

Se va ridica, depe roata dela Bălgrad, crescut din răni şi dureri, uriaş împărat al istoriei moţeşti, ţăranul din Albac, Vasile Nicola Ursu, — Horia.

Va fi prezent şi Cloşca şi Crişan.

TRIUMVIRATUL RĂSTIGNIRII MOŢEŞTI VA CERE LEGATURA PENTRU RANILE DIN MUNII APUSENI.

Nu, nu, în faţa Inaltei Curţi de Casaţie, nu se va desbate numai manopera lui Popescu Pera acel care, prin fals, a facilitat [illegible] lucrarea legii de reformă agrară.

Nu, nu, în faţa Inaltei Curţi de Casaţie şi Justiţie nu va apărea numai putreziciunea venală, roasă de viermele arginţilor lui Iuda, strigoiul acesta blestemat, Popescu Pera, larva puroindă care n'a avut nici bunul simţ de ultimă oră, de care a dat dovadă Golgoteanu, tovarăşul lui de falsuri, care s'a sinucis.

Azi se vor deschide pentru ultima oră şi se vor închide, definitiv, cu sigiliu de năprasnică îndrumare spre pedeapsă, dosarele unor vremuri de ruşine.

Camuflări de absenteisme flagrante, păduri de protecţie inventate, mine iluzorii, falsuri şi eludări, şampanie şi arginţi, toate, toţi îşi vor spune azi cuvântul.

Falsuri, bani, trădare...

Pedeapsă pentru toate şi pentru toţi.

Moţii au pornit din nou la drum. In traista lor săracă au doar rugăciuni şi aşteptări. Altceva nu mai au. Nici ceapă şi nici mămăligă.

Ingenunchiază Moţii. Se ridică prefecţii din morminte. Iancu acuză. Horia creşte din urgia Bălgradului. Vine Amos Francu, acel care, până la moarte, a trăit într'o cameră săracă şi a fumat ţigări „Mărăşeşti", el, Amos Francu, cel cu mintea de diamant.

Se roagă toţi, aşa cum s'au rugat ei, sărmanii, blestemaţii, jefuiţii, viteji, năpraznicii, vijelioşii Moţi: «Doamne, ajută Dreptăţii»...

Valeriu Cârdu

POZIŢIA GUVERNULUI DUPA REMANIERE

Lupta cu ţărăniştii şi cu partidul

Rezultatul remanierii de eri dimineaţă, care a reprezentat mai mult nişte aranjări de [illegible] luate câte [illegible], cum se spune în aritmetica raţională, a stârnit o [illegible] nervozitate în rândurile opoziţiei naţional-ţărăniste. (Noi i-am spus de eri d-lui Mihalache că aci este vorba de aritmetică superioară pe care d-sa n'o înţelege).

Optimismul manifestat de cadrele naţional-ţărăniste după audienţa de Luni după amiază la Suveran, s'a desumflat eri dimineaţă în acelaşi tempo de rapiditate, fiindcă aparent guvernul şi-a consolidat poziţia. O remaniere se interpretează întotdeauna ca o reînoire a încrederii pe care o acordă factorul constituţional unui guvern.

Numai că schimbările de eri n'au prea semnificat ceeace în genere se crede despre o remaniere şi mai ales în fapt nu s'ar putea spune că s'a făcut remaniere.

Formal însă remanierea a fost acordată şi s'a executat atât de repede încât, istoria va pomeni de d. Tătărăscu ca despre doctorul Miracol.

Intre d. Tătărăscu şi Dinu Brătianu

In sânul partidului d. Tătărăscu are o situaţie mai grea, pe care am arătat-o de altfel zilele trecute. In primul rând că d. Dinu Brătianu nu-i poate ierta secretarului general al partidului, intenţiunea de a-i întrerupe dinastia şi în al doilea rând trupele mercenare ale haşiştilor au denunţat contractul cu d. Tătărăscu, luptând acum sub steagul «tinerilor cu barbă» din partid.

D GH. TATARASCU

In faţa acestei situaţii d. Gheorghe Tătărăscu s'a hotărît să coboare în rândurile partidului, pentru a strânge o nouă oaste cu care va da lupta pentru menţinerea poziţiei câştigate în congresul general de astă vară.

Mâine d. Dinu Brătianu va face numărătoarea supuşilor săi în delegaţia permanentă, unde bine înţeles că nu se va încerca nimic împotriva guvernului, dar i se vor schiţa anumite capitulaţiuni.

Intre guvern şi d. Mihalache

Lupta aci este mai uşoară, fiindcă acţiunea d-lui Mihalache împotriva guvernului Tătărăscu, *nu poate fi determinantă* ori cât de favorabile ar fi împrejurările, fiindcă şi d. Mihalache *are anumite capitulaţiuni de respectat*.

In orice caz remanierea cabinetului, a surprins pe şeful partidului naţional-ţărănesc şi în special intrarea noilor demnitari faţă de cari d. Mihalache are o deosebită simpatie.

Modul cum a fost rezolvată remanierea la departamentul internelor a stârnit în cercurile naţional-ţărăniste o deosebită bucurie, provocând imediat convocarea delegaţiei permanente a partidului pentru mâine la orele 10 la clubul central.

D. ION MIHALACHE

D. Mihalache mai are încă multe de învăţat pentru completarea studiilor sale... politice.

Stilex

D. G-ral Samsonovici a demisionat din armată

Fostul şef al Marelui Stat Major, d. general N. Samsonovici, a înmânat superiorilor săi demisia din cadrele active ale armatei.

Demisia d-sale a fost primită.

Evenimentele din Polonia

Colonelul Koc, unul din leaderii grupului zis „al colonelilor" stăt de [illegible] în politica internă polonează, a fabricat un partid pe care l-a numit „Frontul naţional".

Secretul de fabricaţie a fost simplu, s'a ţinut un discurs program banal şi apoi s'au deschis listele de înscrieri.

Se pare că succesul a îngrozitor. Uniunea trăgătorilor la ţintă, Uniunea cercetaşilor, Federaţia apărătorilor patriei, Federaţia pensionarilor, Uniunea meseriaşilor şi alte diverse uniuni, federaţiuni şi confederaţiuni au aderat „Frontului Naţional", care ar înnumăra deja 4 milioane de membri.

Să cercetăm mai de aproape aceste impresionante cifre, să vedem ce a determinat pe colonelul Koc să fabrice „Frontul Naţional", care sunt perspectivele lui şi ce învăţăminte avem de tras de pe urma evenimentelor din Polonia.

Opinia noastră publică şi presa noastră, atât de neinformate în problemele de ideologie şi de politică externă, au o idee foarte vagă despre ceiace înseamnă dictaturile, botezate impropriu, „de dreapta". Bagă în acelaş cazan pe Mussolini cu Dolfuss sau Schuschnigg, pe Salazar cu Hitler, pe Pilsudski cu Metaxas etc.

In realitate sunt deosebiri capitale între aceste regimuri „autoritare", formal şi exterior aceleaşi.

Fascismul şi naţional-socialismul sunt mişcări revoluţionare, izvorite dintr'o adâncă frământare a sufletului naţiei, având o largă temelie în massele populare. Ele au realizat un stat nou, totalitar, dar numai *în urma* cucerirei sufletului naţiei şi într'o stare de conştiinţă naţională, de *ecumenicitate naţională*, ca să întrebuinţez o expresie dragă Căpitanului.

Statul nou, este în cazul fascismului şi a naţional-socialismului, *o expresie a naţiunei noui*. Acelaş lucru se poate spune despre Turcia lui Kemal Ataturk.

Cu totul altă importanţă şi altă semnificaţie au regimurile autoritare din Austria, Portugalia, Polonia, Grecia.

In Austria întâlnim o dictatură poliţistă antinaţională menţinută prin sprijinul străinătăţii, în Portugalia o dictatură militară încăpută pe mâna unui mare om de stat, în Polonia o dictatură militară încăpută pe mâna succesorilor unei mari personalităţi, în Grecia dictatura unor obscuri politicieni trăind de pe urma [illegible]. Toate aceste dictaturi au caracter *naţional şi statal*, nu unul organic şi naţional.

Raporturile lor cu aspiraţiile naţiunii sunt întâmplătoare. Ele sunt preocupate exclusiv de stat. [illegible] realizează [illegible] lucruri bune. Ca Salazar, ca Primo de Rivera, ca Pilsudski. Numai că aceste lucruri bune rămân exterioare şi fragile — chiar dacă sunt de beton — când sufletul naţiei nu le însuşeşte. Primo de Rivera a construit admirabile poduri şi şosele. Câte au mai rămas în Spania astăzi?

Fireşte conducătorii acestui dosar fel de regimuri autoritare sunt oameni capabili.

Ei înţeleg că trebue să cucerească sufletul naţiei şi fac toate sforţările în acest sens.

Primo de Rivera, dictator militar, a încercat să se sprijine pe o mişcare politică şi naţională, Schuschnigg se căzneşte cu „Frontul Patriotic", Salazar a ajuns la soluţia partidului unic, iar moştenitorii lui Pilsudski la „Frontul Naţional" al colonelului Koc.

Dar până acum aceste încercări n'au reuşit nici în Spania lui Primo de Rivera, nici în Austria lui Schuschnigg, nici în Iugoslavia marelui rege Alexandru. De ce? Pentrucă vin *de sus*.

Cu ajutorul statului, cu avantagii imediate pentru cei ce aderă la ele, cu tot confortul.

Ori sufletul unei naţii îl cucereşti luptând, suferind, jertfind.

Iată de ce încercarea colonelului Kock ni se pare semnificativă. Ea dovedeşte că dictatura militară poloneză simte nevoia unei dinamizări a masselor. Ne îndoim însă că „Frontul Naţional" va izbuti acolo unde au dat greş atâtea alte „fronturi". In Polonia sunt însă tinere grupări luptătoare, sunt puternice mişcări antisemite. De aci, din aceste cercuri, ar putea să iasă o mişcare de dinamizare a naţiunei poloneze. Şi din tot sufletul dorim Poloniei, *aliata noastră esenţială*, o asemenea mişcare.

Paul Mihail

Instalarea d-lui V. P. Sassu la ministerul Justiţiei

Azi la orele 1 noul titular al departamentului justiţiei d. V. P. Sassu a fost instalat la ministerul justiţiei. Cu acest prilej, d. Aurelian Bentoiu a luat în primire noul subsecretariat de stat la acelaş departament.

Instalarea s'a făcut în cadrul unei solemnităţi deosebite la care au participat d-nii prof. Mircea Djuvara fostul ministru al justiţiei încadrat de d-nii Sesceoreanu secretarul general al ministerului precum şi d-nii Al. Iliescu directorul afacerilor judiciare, Donar Munteanu directorul închisorilor, Octav Goränescu sub-directorul general al Penitenciarelor, Gh. Glod inspector general al închisorilor, Ionescu-Dolj p[illegible] Consiliului legislativ, precum şi magistraţi superiori.

In cursul după amiezii noul diriguitor al Dreptăţii d. V. P. Sassu va face declaraţii reprezentanţilor presei asupra programului d-sale de activitate la departamentul justiţiei.

Inainte de instalare, d. ministru Sassu a fost primit într'o lungă audienţă de către M. S. Regele

Presa germană despre vizita d-lui Von Neurath

BERLIN, 24 (Rador). — Ocupându-se de vizita la Viena a d-lui von Neurath, «Berliner Tageblatt» scrie:

«O anumită presă austriacă a refuzat să ureze bun venit d-lui von Neurath. Subt impulsul acestor ziare, «autorităţile subalterne» au crezut că trebuie să mobilizeze bastoanele de cauciuc».

«In felul acesta, ele au făcut inconştient jocul frontului comun Habsburg—Moscova.

Aproape 100.000 evrei au părăsit Germania

BERLIN, 23 (Rador). — Comitetul de asistenţă a emigranţilor evrei din Germania a publicat un raport din care reese că numărul evreilor cari au părăsit definitiv Germania din 1933 până la sfârşitul anului 1936 se ridică la 93.000.

In 1936 au părăsit definitiv Germania aproape 24.000 de evrei. Dintre aceştia 9.000 au plecat în Palestina şi aproape 10 000 în cele două Americi.

Pe frontul Spaniol

Trupele naţionaliste intrând în Malaga eliberată

ECOURI ŞI POLEMICI

Ne facem o datorie să atragem atenţiunea cititorilor noştri asupra articolelor de politică externă care, apar în colţul paginei a 6-a, sub iscălitura Paul Mihail.

La noi în materie externă nu se gândeşte. Nici măcar păreri. Articolele iscălite Paul Mihail impunătoare de gând, informaţie onestă şi luciditate se datorează unuia din cei mai mari experţi de politică externă pe care îi avem. adevărate nu există, —

Profesorii universitari internaţional-ţărănişti de care ne-am bătut joc într'un număr special nu sînt interesanţi numai prin ridicolul lor.

Activitatea lor «universitară», «culturală» şi politică, merita o privire mai de aproape.

Şi cum sîntem asupra unei serii de anchete universitare, vom avea plăcerea să ne ocupăm insistent cu domniile lor — negreşit spre hazul şi documentarea cititorilor.

D. prof. I. Nistor, ministrul muncii şi asigurărilor sociale, a plecat aseară la Cernăuţi.

In articolul de ieri al colaboratorului nostru Paul Mihail s'a strecurat o greşeală, în loc de: «Politica jugoslavă ca şi politica polonezä e suplă şi e independentă», a apărut: «Politica jugoslavă şi politica japoneză...» Facem cuvenita rectificare.

D. dr. Angelescu este iarăşi foarte supărat din cauza bugetului pe noul exerciţiu, dar lucru de mirare anul acesta n'a demisionat.

D-sa nu a participat la niciunul din consiliile de miniştri cari s'au ţinut zilele acestea.

Toţi supuşii iugoslavi cari nu au satisfăcut obligaţiile lor militare, sunt invitaţi să se prezinte în faţa comisiei de recrutare, care se va întruni la Legat Regală a Iugoslaviei, din Bulevardul Regele Alexandru No. 34, la 1 Martie 1937.

La inspecţiunea recentă făcută de d. ministru Mihail Negură, în regiunea viticolă a judeţului Putna, Coperativa «Sporul» din comuna Boloteşti cât şi Cooperativa vinicolă din Focşani condusă de d. senator Jeckeanu au dovedit că îşi înţeleg cu prisosinţă rolul pentru care au fost create.

D. ministru, plăcut impresionat de munca acestor cooperatori au dispus a li se acorda o menţiune.

D. dr. Const. Angelescu, ministrul educaţiei, a fost invitat ieri la dejun de către Regina Maria.

Ministerul educaţiei naţionale a hotărât să se ţină un examen special de titularizare a învăţătorilor de la şcoalele de copii debili şi anormali educabili.

Examenul va începe în ziua de 5 Martie, iar înscrierile candidaţilor se fac direct la minister până la 1 Martie a. c.

D. Gh. Tătărăscu, preşedintele consiliului de miniştri, a avut aseară o lungă întrevedere cu d. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine.

Primul ministru imediat după instalarea sa ca titular la ministerul de interne a fixat atribuţiunile subsecretarilor de stat şi ale secretarului general.

D. colonel Gavrilă Marinescu va avea aceeaş delegaţie ca fostul subsecretar Aurelian Bentoiu, adică vor fi în sarcina d-sale, siguranţa generală, Prefectura poliţiei Capitalei şi inspectoratul jandarmeriei.

D. Vasile Bărcă şi d. Sergiu Dimitriu rămân buni în grad ca atribuţii.

Noui victorii naţionaliste în Spania

RABAT 23 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

In emisiunea dela ora 8 şi 30 minute, postul de radio Sevilla a difuzat comunicatul oficial naţionalist în care se declară:

In sectorul Jaca am bătut o coloană inamică. In sectorul diviziei a 8-a am reluat înaintarea în regiunea Escamplero şi Rypelles. Guvernamentalii au suferit pierderi enorme.

Un ofiţer guvernamental făcut prizonier a declarat că guvernul din Valencia este hotărât să facă toate sacrificiile pentru a ocupa oraşul Oviedo. Nouă batalioane basce au venit la Billbao pentru a întări contingentele guvernamentale din faţa oraşului Oviedo.

Pe frontul de sud, în sectorul Motril, o coloană inamică a brigăzii internaţionale a atacat Garnatilla Respinsă şi urmărită de trupele naţionaliste, coloana inamică a avut 30 morţi şi numeroşi răniţi.

La Orjiva s'a desfăşurat o luptă violentă în care guvernamentalii au avut 130 morţi.

In Sierra Nevada, în cursul operaţiilor de curăţire a regiunei, guvernamentalii au avut de suferit o înfrângere, pierzând mai mulţi morţi şi prizonieri.

Dispariţia ministrului Pierre Cot

GRENOBLE 24 (Rador). — Pe când făceau o ascensiune în jurul oraşului Grenoble, d-nii Pierre Cot, ministrul Aerului, şi Lagrange, subsecretar de stat al sporturilor, au fost surprinşi de o avalanşă şi izolaţi în Valea Isere (Savoie), la o înălţime de 1.400 metri.

ORA 2

Conferinţa prefecţilor din întreaga ţară

Pentru Sâmbătă 27 Februarie, au fost convocaţi la ministerul de interne toţi prefecţii de judeţe din ţară.

Discuţiile vor fi prezidate de d. Gh. Tătărăscu, în calitate de ministru de interne şi ele vor avea drept obiect măsurile de luat în vederea menţinerii scrupuloase a ordinei,

Audienţele la d. ministru Antonescu

D. Victor Antonescu, ministru de externe a primit în audienţă astăzi la amiază pe următorii domni:

N. Petrescu Comnen, ministrul României la Berlin;

Ionel Lugoşianu, ministrul României la Roma;

Reginald Hoare, ministrul plenipotenţiar al Angliei şi

Jean Paul Boncour, însărcinatul de afaceri al Franţei.

Noua comisiune a contingentării

D. Valer POP, ministrul industriei şi comerţului, a semnat decretul prin care au fost numiţi în Comisiunea pentru îndrumarea comerţului exterior, următoarele persoane:

Gh. Leonte, delegatul Băncii Naţionale; ing. Ficşinescu şi Ion Văluţă din partea Camerei de comerţ din Chişinău; Dimitrie Mociorniţă; M. Vulcănescu; I. Gr. Dumitrescu, directorul comerţului; Cezar Popescu, directorul industriei; E. Marian, ing. Alex. Polizu; Gh. Sescioreanu; D. Ticău.

*

D. Valer Pop, a fost primit în audienţă de M. S. Regele astăzi la orele 12.

Delegaţia economică ţine azi şedinţă

Astăzi după amiază a fost convocată delegaţia economică a guvernului.

Vor lua parte d-nii **Valer Pop,** *ministrul industriei,* **M. Negură** *ministrul agriculturii,* **V. Cancicov,** *ministrul finanţelor şi* **I. Inculeţ,** *vice preşedintele Consiliului de miniştri.*

Se vor expedia chestiuni curente.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2. TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE